

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ-ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ.

Ἐν γένει δημοσία κτήσεις εἶναι ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸ Κράτος, καὶ διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας, ἐξ ὧν ἡ μὲν περιλαμβάνει τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν ἢ παρέχει δωρεάν τὸ κράτος πρὸς τοὺς ιδιώτας ἢ ἐπιφυλάττει ἀποκλειστικῶς εἰς ἑαυτὸ πρὸς δημοσίους σκοποὺς, χωρὶς νὰ παράγωσι ταῦτα εἰς χρήματα ἐκτιμητὸν εἰσόδημα, ἡ δὲ ἕτερα κατηγορία περιλαμβάνει τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα τῆς δημοσίας κτήσεως, τὰ ὁποῖα παρέχουσιν εἰς τὴν ἐπικράτειαν εἰσόδημα.

Τοιοιουτρόπως εἰς μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται τὰ δημοσίας χρήσεως κτήματα τοῦ Κράτους, εἰς δὲ τὴν τῆς δευτέρας τὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ χρήσεως, μετεχούσης τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἰδιωτικῆς κτήσεως.

Ἴνα δώσωμεν γενικὴν τινὰ ἔννοιαν περὶ τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς δημοσίας χρήσεως, ἀρκεῖ ἡ σημείωσις, ὅτι ἐν αὐτοῖς περιλαμβάνεται πᾶν κτήμα, τὸ ὁποῖον μὴ ἀνήκον εἰς οὐδένα ἀνήκει εἰς ὅλους. Ἐὰν ὑπελογίζομεν τὴν ἀξίαν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, τῶν ναῶν καὶ τῶν μνημείων, τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμένων, τῶν διωρύγων, τῶν ἀνοικτῶν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ἐκτάσεων, καὶ ἄλλων τῆς ἀρχεγόνου κοινότητος σωζομένων μερῶν, διὰ τοῦ μέτρου τῆς χρησιμότητος ἐκάστου, θὰ ἐτίθετο πρώτη τις τῆς ἐκτιμῆσεως βᾶσις, εὐρυτάτη καὶ πολυσήμαντος. Ἀκολούθως ἔρχονται τὰ εἰδικώτερα

κυβερνητικής χρήσεως δημόσια κτήματα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ καταταχθῶσι κατὰ τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, ὡς π. χ. ἡ κτήσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς πλοῖα, νεώρια, ἔπλα, πολεμοφόδια, σκεύη, ζῶα, κλπ. τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς φρούρια, στρατῶνας, ἔπλα, πολεμοφόδια, σκεύη, ζῶα, κλπ. τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς κτίρια διοικήσεως, φυλακῶν κλπ. καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Τὸ σύνολον τῆς περιουσίας ταύτης, ἔσῳ ἀναπτύσσονται αἱ ποικίλαι σχέσεις τοῦ πολιτισμοῦ, τόσῳ ἀναδιβάσσεται. Πρέπει νὰ ὑπισθοδρομήσωμεν κατὰ φαντασίαν ἓνα αἰῶνα, ἵνα κρίνωμεν περὶ τῶν σημερινῶν συλλήβδην προμηθειῶν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ἀντικείμενα δημοσίας χρήσεως. Κατὰ πᾶν ἔτος εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ προστεθῆ εἰς τὸν κύκλον αὐτῶν πλείοτερα τῶν ἐνὸς στοιχεῖα. Οἱ σιδηρόδρομοι, εἰς ἕσας χώρας μεταβαίνουσιν οὗτοι μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ τινος διαστήματος εἰς τὴν δημοσίαν κτήσιν, ἀποτελοῦσι μίαν τῶν μεγαλύτερων τοῦ προκειμένου θέματος ἐπόψεων.—Κατὰ τοὺς προχειροτέρους ὑπολογισμοὺς μόνον τὰ κατασκευαστὰ μέρη τοῦ κολλοσσαίου τούτου τῶν ἐθνῶν πλούτου ἔχουσι τι μυθῶδες. Ἄντι πόσου π. χ. δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσιν οἱ σωζόμενοι ναοὶ τῆς μεσαιωνικῆς Εὐρώπης; Κατὰ πόσον δὲ ὑπερβαίνουσιν αὐτοὺς τὰ ἱερὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος μνημεῖα! Μόνον τὰ κατωτέρας φύσεως ἀντικείμενα τῆς δημοσίας τῶν ἐθνῶν κτήσεως ἀναδιβάσσονται εἰς ἑκατοστύας διλιουνίων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κτήματα τῆς ἐπικρατείας, τὰ ὅποια παράγουσιν ἄμεσον εἰσόδημα εἰς ὑπηρεσίαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, ἡ σημαντικότης αὐτῶν διαφέρει ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος. Γενικῆς κατὰτάξις αὐτῶν δὲν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ. Γαῖαι πρὸς σπορὰν, φυτεῖαι, λειμῶνες, δάση, ὕδατα, σιδηρόδρομοι καλλιεργούμενοι ὑπὸ τῆς ἐπικρατείας, σχολεῖα διάφορα, ἀγροτικὰ καθιδρύματα, ἵπποφορβεῖα κλπ. Τὸ ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων δημόσιον εἰσόδημα εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν σημαντικότητά τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς καλλιεργείας αὐτῶν.

Ἡ κατάρτισις τοιαύτης παραγωγικῆς διὰ τὸ κράτος ιδιοκτησίας ἐξαρτᾶται εἴτε ἐκ τῶν περιστάσεων εἴτε ἀπὸ σχεδίων δημοσιονομικῶν. Ἄλλοτε ἠρευνήσαμεν τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα τῆς σιδηροδρομικῆς ιδιοκτησίας τοῦ κράτους ἐν τῇ μελλούσῃ ταύτης ἀναπτύξει. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄνω μνημονουθέντων ἀντικειμένων εἶναι εἶδη τινά, τὰ ὅποια πλείοτερον ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἠθικὴν ἐπίδοσιν διὰ τῆς διδακτικῆς ἐπικουρίας τῆς πολιτείας ἢ εἰς ἄμεσα ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ κτήματα, ἀνάγονται ταῦτα εἴτε εἰς ἱστορικοὺς λόγους κατακτήσεως εἴτε εἰς νομικὰς περιπτώσεις, ὡς ἔταν ὁ δημόσιος θησαυρὸς διαδέχεται τοὺς ἀκλήρους, καὶ ἔταν πρόκειται περὶ πραγμάτων τῆς τύχης, τὰ ὅποια ὁ νόμος ἔδηγεῖ ἔκ τινος ἐπόψεως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις καὶ ἄλλα δημόσια κτήματα ἐξόχου κυριαρχικῆς πηγῆς· τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀλιευτικὰ καὶ τὰ ἐκτὸς τῶν ιδιωτικῶν κτήσεων κυνηγετικὰ μέρη, τὰ μεταλλεῖα, αἱ γέφυραι, αἱ ὄχθαι τῶν ποταμῶν καὶ τῶν διωρύγων, αἱ παραλῖαι· τὰ ἀπὸ τούτων εἰσπραττόμενα λόγῳ κυριαρχικοῦ δικαιώματος εἰσοδήματα πρέπει εἰς τὸν ἐνασχολοῦντα ἡμᾶς δημοσιονομικὸν κλάδον νὰ καταταχθῶσι.

Ἴνα εἴμεθα πλήρεις εἰς τὴν ἀπὸ γενικῆς ἐπόψεως κατὰτάξις τῶν ἐπὶ εἰσοδήματι δημοσίων κτημάτων, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν καὶ τὰ ἐν τῇ τρεχούσῃ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἀχρηστὰ θεωρούμενα κινήτα, τὰ ὅποια περιοδικῶς ἐκποιούμενα ἀποτελοῦσι ἓνα ὅπωςδῆποτε καίτοι μικρὸν τῆς ἐπικρατείας πόρον, καθὼς καὶ τὴν εἰς ἀπαιτήσεις ποικίλην περιουσίαν τῆς ἐπικρατείας κατὰ συνέπειαν ἰδιαιτέρων συμβάσεων ἢ ζημιῶν αὐτῆς ἐκ μέρους ιδιωτῶν καὶ ἄλλων.

Ἡ δικαιολογικὴ ἀναγκαιότης τῶν δημοσίων παραγωγικῶν κτημάτων συνδέεται πρὸς τὴν φύσιν τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς πολιτείας, ὅπερ, ὅπως πᾶν ἄλλο πρόσωπον φυσικὸν ἢ νομικὸν, δύναται νὰ ἀποκτᾷ καὶ νὰ καρποῦται τὰ ἀποκτηθέντα. Κατὰ γενικὸν κανόνα, εἰς τὸν ὅποιον σημαντικωτάτην ἐξαιρέσιν ἀποτελεῖ ἡ Γερμανία καὶ ἰδίως τὸ Πρωσσικὸν αὐτῆς

τμήμα, ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπικρατείαις τὸ μέρος τοῦ καθολικοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, τὸ ἀπὸ δημοσίων κτημάτων προερχόμενον, εἶναι σχετικῶς πρὸς τὰ λοιπὰ μικρᾶς σημασίας. Τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὁ εὐτυχέστερος διαχειριστὴς τῶν ἰδιοκτησιῶν ὅσον ποικιλώτεραι εἶναι αὐται, τόσον τὸ μεσολαβοῦν προσωπικὸν ὑπόκειται εἰς πλείονας πειρασμούς καὶ χαρακτηρίζεται ὑπὸ πλείονος σχετικῶς ἀνικανότητος. Πρέπει ἡ δημοσία παραγωγικὴ κτῆσις νὰ εἶναι ὅσον ἐνδέχεται εὐκανόνιστος ἐν τῇ λειτουργίᾳ της, ὡς συμβαίνει ἐξόχως ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ, καὶ νὰ περιορίζηται εἰς μικρὸν ἀριθμὸν κατηγοριῶν, ὥστε νὰ εἶναι δραστηκὴ καὶ εὐεπιτήρητος.

Ἰδιαιτέρα ὀφείλεται μνεῖα περὶ κλάδου τινος τῆς δημοσίας ἰδιοκτησίας, τὸν ὁποῖον παρατηροῦμεν μορφωθέντα παρά τισι ἔθνεσιν, ὡς ἐν Σουηδίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, πρὸς τὸν εἰδικὸν σκοπὸν τῆς ἐξ αὐτοῦ παροχῆς βραβείων καὶ ἀμοιβῶν εἰς τοὺς ἀριστεύοντας ἐν τῇ στρατιωτικῇ καὶ τῇ κυβερνητικῇ. Ἡ κατάρτισις τοιαύτης διαθεσίμου δημοσίας κτήσεως ἀνάγεται εἰς ἀνωτέρους πολιτειακοὺς λόγους εὐρείας ἐννοίας, καὶ ἀρμόζει νὰ συνδυασθῇ πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, τὸ ὁποῖον ὅτε μὲν ἀγοράζει τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὸ, ὅτε δὲ δι' ἀπλοῦ κλάδου ἐλαίας τοὺς στεφανοῖ. Δυνάμεθα οὕτω νὰ συγκρίνωμεν τὰ σχετικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τοῦ ἐπαγωγοῦ τύπου τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας, μέχρι τοῦ ἐξαγοραστικοῦ τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν αὐτοκρατορικοῦ τῶν διεφθαρμένων αἰώνων τῆς ἀνθρωπότητος.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν τελευταίαν ἐπίσημον δημοσίευσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀνακριτῶν, κατὰ τὴν δ' τριμηνίαν τοῦ 1877.

Ἐν γένει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθεισῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν, κατὰ τὴν τριμηνίαν ταύτην, ἀποφάσεων ἀνέρχεται εἰς 27,342, ἐκ τῶν ὁποίων 206 ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον (139 πολιτικαί, 67 ποινικαί), 1969 εἰς τὰ Ἐφετεῖα (1619 πολιτικαί, 350 βουλεύματα) καὶ 25,167 εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα (10,612 πολιτικαί, 8164 ποινικαί, ἐξ ὧν 1821, σχεδὸν τὸ τρίτον, ἀναβλητικαί, καὶ 6391 βουλεύματα).

Ἀπέναντι τῆς ἀντιστοίχου δ' τριμηνίας τοῦ 1876 αἱ ἐργασίαι τοῦ μὲν Ἄρειου Πάγου ηὐξήθησαν κατὰ 43 ἀποφάσεις πολιτικὰς καὶ 24 ποινικὰς μεθ' ὅλον τὸν διπλασιασμὸν τοῦ προσωπικοῦ του, τῶν δὲ Ἐφετειῶν κατὰ 510 ἀποφάσεις πολιτικὰς, ἐλαττωθεῖσαι ἐπὶ τῶν βουλευμάτων κατὰ 14, τῶν δὲ Πρωτοδικείων κατὰ 442 ἀποφάσεις πολιτικὰς καὶ 752 ποινικὰς, ἐλαττωθεῖσαι ἐπὶ τῶν βουλευμάτων κατὰ 1782. Εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν συμβουλίων τῶν Πλημμελειοδικείων, ἐὰν διαιρέσωμεν ταῦτα κατὰ περιφερείας ἐφετειῶν, παρατηροῦμεν ὅτι προίσταται ἡ τῶν Πατρῶν ἐλάττωσις κατὰ 1028 βουλεύματα, ἀκολουθεῖ ἡ τοῦ Ναυπλίου ἐλάττωσις κατὰ 764 βουλεύματα, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἐλάττωσις κατὰ 114 βουλεύματα· μόνη ἡ τῆς Κερκύρας παριστᾷ αὐξήσιν κατὰ 44 βουλεύματα.

Μεταξὺ τῶν τεσσάρων ἐφετειῶν τοῦ Κράτους πλείονας ἀποφάσεις ἐξέδωκε κατὰ τὴν δ' τριμηνίαν τοῦ 1877 τὸ τῶν Ἀθηνῶν 640, κατόπιν τοῦ ὁποίου ἔρχεται τὸ τῶν Πατρῶν 435, τὸ τοῦ Ναυπλίου 372 καὶ τὸ τῆς Κερκύρας 172. Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον τριμηνίαν τοῦ 1876 παρατηρεῖται αὐξήσις ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐφετείου Κερκύρας ὑπὲρ τὸ τετραπλάσιον 40 : 172, ἐπὶ τῶν τοῦ Πατρῶν ὑπὲρ τὸ διπλάσιον 203 : 435, ἐπὶ τῶν τοῦ Ναυπλίου εἰς τὸ τρίτον 249 : 372, καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ Ἀθηνῶν εἰς τὸ 27ον. — Ὅσον ἀφορᾷ τὰ βουλεύματα, τὸ μὲν ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἐξέδωκε 71 βουλεύματα τῇ δ' τριμηνίᾳ 1877 ἀντὶ 75 τῆς δ' τριμηνίας 1876, τὸ τοῦ Ναυπλίου 171 ἀντὶ 148, τὸ τῶν Πατρῶν 95 ἀντὶ 113, τὸ τῆς Κερκύρας 13 ἀντὶ 18.

Μεταξύ τῶν 17 Πρωτοδικείων τοῦ Κράτους πλείονας πολιτικὰς ἀποφάσεις ἐξέδωκε κατὰ τὴν δ' τριμηνίαν τοῦ 1877 τὸ τῶν Ἀθηνῶν 2575 (ἀντὶ 2483 κατὰ τὴν δ' τριμηνίαν τοῦ 1876), κατόπιν δὲ αὐτοῦ ἔρχονται τὸ τῶν Πατρῶν 1035 (ἀντὶ 1366), Ἡλείας 708 (ἀντὶ 263), Καλαμῶν 648 (ἀντὶ 738), Κερκύρας 623 (ἀντὶ 430), Τριπόλεως 622 (ἀντὶ 523), Σύρου 557 (ἀντὶ 608), Ναυπλίου 543 (ἀντὶ 621), Μεσολογγίου 543 (ἀντὶ 372), Κεφαλληνίας 507 (ἀντὶ 533), Χαλκίδος 471 (ἀντὶ 439), Σπάρτης 450 (ἀντὶ 438), Λαμίας 418 (ἀντὶ 344), Ζακύνθου 261 (ἀντὶ 200), Παρνασσίδος 242 (ἀντὶ 260), Λευκάδος 208 (ἀντὶ 235), Κυπαρισσίας 201 (ἀντὶ 317). Ὡστε ἐπὶ 17 Πρωτοδικείων τὰ 8 ὑπέκυψαν εἰς ἐλάττωσιν ἐργασιῶν· πρέπει νὰ σημειωθῶσι ταῦτα ἰδιαιτέρως κατ' ἀντίστροφον κλίμακα φιλοτιμίας τὴν ἐξῆς. Πρωτοδικεῖον Πατρῶν ἐλάττωσις 331, Κυπαρισσίας 106, Καλαμῶν 90, Ναυπλίου 78, Σύρου 51, Λευκάδος 27, Κεφαλληνίας 26, Παρνασσίδος 18. Ἐν τῇ κλίμακι τῆς αὐξήσεως προέχει τὸ Πρωτοδικεῖον Ἡλείας 445, κατόπιν δ' αὐτοῦ τὸ τῆς Κερκύρας 193, Ἀθηνῶν 192, Μεσολογγίου 171, Τριπόλεως 99, Λαμίας 74, Ζακύνθου 61, Χαλκίδος 32, Σπάρτης 12.

Ἐπὶ τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων εἰς ἐλάττωσιν μὲν ἐργασίας διατελοῦσι τὰ ἐπόμενα 8 Πλημμελειοδικεῖα· Λαμίας 296 τῇ δ' τριμηνίᾳ τοῦ 1877 ἀντὶ 298 τῇ ἀντιστοίχῳ τοῦ 1876, Ναυπλίου 627 ἀντὶ 638, Λευκάδος 180 ἀντὶ 193, Χαλκίδος 345 ἀντὶ 364, Καλαμῶν 576 ἀντὶ 600, Κυπαρισσίας 314 ἀντὶ 387, Κερκύρας 168 ἀντὶ 255 καὶ Μεσολογγίου (μᾶλλον πεπτωκὸς) 500 ἀντὶ 681. — Εἰς αὐξήσιν δὲ ἐργασίας διατελοῦσι τὰ λοιπὰ Πλημμελειοδικεῖα· Σύρου 148 τῇ δ' τριμηνίᾳ τοῦ 1877 ἀντὶ 145 τῇ ἀντιστοίχῳ τοῦ 1876, Σπάρτης 710 ἀντὶ 694, Ζακύνθου 85 ἀντὶ 30, Τριπόλεως 837 ἀντὶ 785, Πατρῶν 1032 ἀντὶ 898, Ἀθηνῶν 616 ἀντὶ 445, Παρνασσίδος 607 ἀντὶ 407, Κεφαλληνίας 351 ἀντὶ 128, Ἡλείας 772 ἀντὶ 298.

Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν βουλευμάτων 10 Πλημμελειοδικεῖα

διατελοῦσιν εἰς ἐλάττωσιν, ἦτοι τὸ τῆς Χαλκίδος 209 τῇ δ' τριμηνίᾳ τοῦ 1877 ἀντὶ 345 τῇ ἀντιστοίχῳ τοῦ 1876, Λαμίας 161 ἀντὶ 250, Ναυπλίου 570 ἀντὶ 892, Σπάρτης 390 ἀντὶ 618, Καλαμῶν 497 ἀντὶ 837, Πατρῶν 224 ἀντὶ 445, Μεσολογγίου 686 ἀντὶ 1639, Ζακύνθου 49 ἀντὶ 70, Λευκάδος 218 ἀντὶ 228, Κερκύρας 143 ἀντὶ 154· τὰ δὲ λοιπὰ 7 Πλημμελειοδικεῖα εἰς αὐξήσιν, ἦτοι Ἀθηνῶν 712 ἀντὶ 710, Σύρου 132 ἀντὶ 90, Παρνασσίδος 205 ἀντὶ 138, Τριπόλεως 892 ἀντὶ 875, Κυπαρισσίας 440 ἀντὶ 351, Ἡλείας 680 ἀντὶ 503, Κεφαλληνίας 183 ἀντὶ 308.

Ἡ ταχύτης τῆς διεκπεραιώσεως τῶν ἀνακρίσεων ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρως περισπούδαστον θέμα ἐν τῇ ἐκτυλίξει τῶν ποινικῶν ἐργασιῶν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. Ταιουτοτρόπως παρατηροῦμεν, ὅτι κατὰ τὴν δ' τριμηνίαν τοῦ 1877 ἐξεπεραιώθησαν 2578 ἀνακρίσεις ἀντὶ 2925, αἵτινες εἶχον περαιωθῆ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τοῦ 1876. Ἡ κατὰ τὸ ὄγδοον σχεδὸν ἐλάττωσις αὕτη εἶναι ἀξιοσημεῖωτος καὶ συνδέεται πρὸς τὸν ἀνακριτικὸν τῆς χώρας μηχανισμόν, ὅστις δεῖται ἀναθεωρήσεως. Ἐξετάζοντες κατὰ Πλημμελειοδικεῖα τὸ φαινόμενον τοῦτο, εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ἐλάττωσις βαρύνει τοὺς ἐξῆς ἀνακριτάς· τῆς Παρνασσίδος 60 ἀνακρίσεις τῇ δ' τριμηνίᾳ 1877 ἀντὶ 138 τῇ ἀντιστοίχῳ 1876, Σπάρτης 193 ἀντὶ 276, Καλαμῶν 272 ἀντὶ 309, Κυπαρισσίας 57 ἀντὶ 138, Πατρῶν 129 ἀντὶ 292, Μεσολογγίου 282 ἀντὶ 386, Ζακύνθου 16 ἀντὶ 37, Ἡλείας 205 ἀντὶ 221, Κερκύρας 46 ἀντὶ 69, Κεφαλληνίας 71 ἀντὶ 118. Ἐπιμελέστεροι ἐδείχθησαν οἱ ἀνακριταὶ Ἀθηνῶν, ἐκπεραιώσαντες 312 ἀνακρίσεις ἀντὶ τῶν 269 τῆς δ' τριμηνίας 1876, Σύρου 84 ἀντὶ 67, Χαλκίδος 115 ἀντὶ 80, Λαμίας 71 ἀντὶ 71 (στάσιμοι), Ναυπλίου 287 ἀντὶ 134, Τριπόλεως 316 ἀντὶ 274, Λευκάδος 52 ἀντὶ 46.

Ἐν γένει οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς δικαστικῆς ἡμῶν ἐξουσίας δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς σημεῖον συγκρίσεως αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς, ἀναλυομένης δὲ τῆς οὐσιαστικῆς δικαιοσύνης τῶν ἐκπροσωπομένων ὑπ' αὐτῶν δικαστικῶν μέτρων,

κατὰ τὸν σχετικὸν τῆς κοινωνίας σκοπὸν, δύνανται νὰ δώσωσι τὸ πόρισμα τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας τούτου. Ἐντεῦθεν ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐπομένη σκέψις τῆς ἀπὸ 27 Μαΐου ἔ. ἔ. ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης: «ὑπερβολικὸς λίαν φαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτραπεισῶν ὑπὸ τινων Πλημμελειοδικείων ἀναβολῶν σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσαχθεισῶν δικῶν· ἐν Ἀθήναις μάλιστα τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν εἰσαχθεισῶν δικῶν ἀνεβλήθησαν (203 ἐκ τῶν 616), ὥστε ἀναγκαζόμεθα καὶ πάλιν νὰ ἐλκύσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν δικαστηρίων εἰς τὴν αὐστηρὰν βάσανον τῶν αἰτήσεων περὶ ἀναβολῆς, αἵτινες πολλάκις δὲν στηρίζονται εἰς λόγους ἀναγομένους εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἀληθῆ τοῦ κατηγορουμένου ὑπεράσπισιν, ἀλλ' ἀπλῶς ὑποβάλλονται πρὸς ὑπεκφυγὴν καὶ παράτασιν τῶν δικῶν· ἀλλ' ἐν τούτοις διὰ τῶν ἀβασανίστως ἐπιτρέπομένων ἀναβολῶν βλάπτεται ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἔννομος τάξις, πολλαπλασιάζεται ἡ ἐργασία τῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιβαρύνεται τὸ δημόσιον ταμεῖον μὲ ὑπερβολικὰς δαπάνας διὰ τὴν καταδίωξιν ἀπλουστάτων πολλάκις πλημμελημάτων.»

II.

ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ.

Ἐκδοσις ἐγκληματιῶν, καταδίκων ἢ ἀπλῶς κατηγορουμένων, σημαίνει παράδοσιν αὐτῶν ἐκ μέρους ἐπικρατείας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας διαμένουσι, πρὸς ἐπικράτειαν ἥτις τοὺς ζητεῖ· πρῶτιστος ὅρος λογικῆς, ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν, εἶναι ἡ περίπτωσις, ἢ ὅτι ἡ ἐπικράτεια αὕτη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἠδίκηθη ἐν συνόλῳ ἢ κατὰ τι ἄτομον αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐγκληματίου, ἢ ὅτι εἶναι οὗτος ὑπῆκοος αὐτῆς. Ἐὰν οὐδέτερον τῶν στοιχείων τούτων συντρέχη, ἀπίθανος φαίνεται ἡ ὑπαρξίς ἐπικρατείας ἀξιούσης νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἀπάσῃς τῆς οἰκουμένης τοὺς ἐγκληματίας.

Σπανιωτέρα εἶναι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν ἡ ἐκδοσις ἐγκληματιῶν μὴ ὑπηκόων τῆς αἰτούσης ἐπικρατείας διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκ τούτων βλάβης αὐτῆς· ἐξηγεῖται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐνυπάρχει εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς δυσαρεισκειῶν πρὸς τὴν τρίτην ἐπικράτειαν, εἰς ἣν ὁ ζητούμενος ἀνήκει. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὑπηκόων τῆς αἰτούσης ἐπικρατείας, ὁσάκις οὗτοι ἐκτελέσαντες τὸ ἐγκλημά των ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς κατέφυγον εἰς τὴν τῆς ἐτέρας, ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ συνθήκαι ὑπάρχουσι πολλαὶ καὶ ἄνευ τοιούτων πρακτικῆ φιλικῆ, κατὰ τὰς περιστάσεις, καθιερώθη μεταξὺ διαφόρων ἐπικρατειῶν.

Ἐν γένει μεταξὺ τῶν συγγραφέων τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν συζητεῖται, ἂν ἡ τῆς δευτέρας τῶν ἄνω δύο κατηγοριῶν ἐκδοσις ἐγκληματιῶν ἀνήκει εἰς τὸ φυσικὸν δίκαιον τῶν ἐθνῶν ἢ τὸ ἀπὸ τῶν συνθηκῶν θετικόν, τρόπον τινά, δίκαιον αὐτῶν. Ὁ Γρότιος, ὁ Βάτελ καὶ ἄλλοι ὑποστηρίζουσι, ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τὴν ἀπόλυτον δικαιολογικὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐπικρατειῶν πρὸς τὸ ἐκδίδειν τοὺς ἀλλοτρίους ἐγκληματίας. Ἀλλὰ συγγραφεῖς ἐν οἷς ὁ Πούφενδορφ, ὁ Κλύμπερ καὶ ἄλλοι ὑποστηρίζουσι τὸ ἐναντίον, μὴ καταδιβάλλοντες τὰ ὅρια τῶν ἐπικρατειῶν ἐνώπιον τῶν ὀρίων τῆς δικαιοσύνης. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ἡ πρακτικὴ τῶν ἐθνῶν ἐστήριξε πάντοτε εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἐπικρατειῶν τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγκληματιῶν, καὶ ὅτι εἰς τὴν φύσιν τῆς πολιτικῆς τῶν ἐθνῶν ἀνεξαρτησίας ἐγκείται ἡ προϋπόθεσις τῆς συνθήκης ἢ τῆς ἀβρόφρονος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐθνικῆς ἐνεργείας. Τοιούτοτρόπως παρατηροῦμεν ἐν τῇ ἱστορικῇ ἀναπτύξει τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν σειρὰν σχετικῶν συνθηκῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατατακτέον καὶ τὴν τελευταίαν (ἀπὸ 5]17 Νοεμβρίου 1877) Ἑλληνοϊταλικήν.

Κατὰ τὴν συνθήκην ταύτην αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδίδωσιν ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλας τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἤθελον καταφύγει ἐπὶ τῆς χώρας τῆς ἐτέρας, καταδιωκόμενα ἢ καταδικασθέντα ὑπὸ τῶν ἀρ-

μοδίων δικαστηρίων τοῦ ἑτέρου Κράτους ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ τῶν ἐπομένων ἐγκλημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ῥητῶς ἐξαιροῦνται τὰ πολιτικά κακουργήματα καὶ πλημμελήματα καὶ τὰ τούτοις συναφῆ.

1) Φόνος δι' ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς· 2) πατροκτονία· 3) παιδοκτονία· 4) φαρμακεία· 5) φόνος καὶ ἀναίρεσις· 6) ἔκτρωσις· 7) βιασμός· 8) βιαία ἀπαγωγή καὶ ἄρπαγή· 9) ἀποπλάνησις εἰς ἀσέλγειαν· 10) ἀπόκρυψις, μεταλλαγή ἢ ἔκθεσις παιδός· 11) διγαμία· 12) προσβολὴ κατὰ τοῦ σώματος καὶ βλάβαι ἐκ προμελέτης ἢ μ.ἢ, ἐπενεγκοῦσαι στέρησιν ζωῆς ἢ ἀνικανότητα εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν διαρκέσασαν πλεόν τῶν 30 ἡμερῶν, ἢ πῆρσιν ἢ ἀκρωτηριασμόν ἢ στέρησιν τῆς χρήσεως μέλους τινός ἢ ὀργάνου ἢ ἄλλην τινὰ νόσον διαρκῆ· 13) αἰκίαι κατὰ δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν ἢ ὑπηρετῶν, ἐν ᾧ ἐνεργοῦσι τὰ καθήκοντά των ἢ ἐνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν· 14) συγκρότησις συμμορίας· 15) ληστεία· 16) ἐκδίασις· 17) δῆωσις τῆς χώρας· 18) παράνομος κατακράτησις· 19) ἐμπρησμός· 20) κλοπὴ, ὑπεξαίρεσις καὶ ἀπάτη, συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων ἐπαγομένων τοῦλάχιστον τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς, κατὰ τὰς νομοθεσίας ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν· 21) ἀπιστία κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ καταπίεσις· 22) δωροδοκία· 23) παραχάραξις καὶ κιβδηλεία νομισμάτων ἢ χαρτονομισμάτων ἐχόντων νόμιμον κυκλοφορίαν, καὶ εἰσαγωγή εἰς κυκλοφορίαν παρακεχαραγμένων ἢ κιβδηλῶν νομισμάτων ἐν γνώσει τῆς νοθείας αὐτῶν· 24) παραχάραξις ἢ πλαστογραφία τῶν πιστωτικῶν γραμματίων τῆς Κυβερνήσεως ἢ Τραπεζῶν· 25) νόθευσις δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάτων· 26) πλαστογραφία ἐπὶ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων καὶ ἐν γνώσει χρήσις τοιούτων πλαστογραφημένων· 27) ψευδορκία καὶ ἐπιρκία, διαφθορά, ἢται παρασκευὴ μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ διερμηνέων· 28) συκοφαντία· 29) δολία χρεωκοπία· 30) φθοραὶ καὶ βλάβαι ξένης περιουσίας ἐκ προθέσεως· 31) ναυταπάτη· 32) πειρατεία καὶ ἐξομοιοῦμεναι πρὸς τὴν πει-

ρατείαν πράξεις, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάγονται αὐταὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων τοῦ εἰς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους καὶ προαιρεῖται τοῦτο τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατηγορουμένων· 33) στάσις τοῦ πληρώματος πλοίου.—Ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἀδικημάτων συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ἀπόπειραι αὐτῶν, ὡσάκις προβλέπονται καὶ τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν νόμων ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν.

Ἐνεκα πλημμελημάτων ἐκδίδονται α') οἱ κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην καταδικασθέντες, ἐὰν κατεγνώσθη αὐτῶν ποινὴ τοῦλάχιστον τριμήνου φυλακίσεως καὶ β') οἱ κατηγορούμενοι, ὅταν ἡ καταδιωκομένη πράξις ἐπισύρῃ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἐξαιτουμένου Κράτους ποινὴν τοῦλάχιστον διετοῦς φυλακίσεως ἢ ἰσοδύναμον, ἢ ὅταν ὁ κατηγορούμενος κατεδικάσθη ἤδη ἐπὶ κακουργήματι ἢ εἰς φυλάκισιν μακροτέραν τοῦ ἐνὸς ἔτους.

Οὐδεὶς ὑπήκοος Ἑλλήνων ἐκδίδεται εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, οὐδ' ὑπήκοος Ἰταλὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.—Ὅσάκις Ἑλλήνων ὑπήκοος, διαπράξας κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐπὶ Ἰταλικῆς χώρας, καταφύγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀμοιβαίως, ὡσάκις ὑπήκοος Ἰταλὸς, διαπράξας ἐν Ἑλλάδι κακούργημα ἢ πλημμέλημα καταφύγῃ εἰς Ἰταλίαν, ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας, ἐν ἣ τὸ ἐγκλημα διεπράχθη, θέλει παραδίδει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας, ὅπου ὁ ἐγκληματοῦν κατέφυγε, τὸ τε σῶμα τοῦ ἐγκλήματος καὶ πάντα τὰ πειστήρια, ὅπως ὁ κατηγορούμενος δικασθῆ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, εἰς ὃ ἀνήκει.

Ὅσάκις τὸ καταδιωκόμενον ἢ καταδικασθὲν πρόσωπον μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος ἀπέκτησε τὴν ἰθαγένειαν τοῦ εἰς ἔκδοσιν αὐτοῦ καλουμένου Κράτους, ἡ τοιαύτη τῆς ἰθαγενείας ἀπόκτησις δὲν κωλύει τὴν καταζήτησιν, σύλληψιν καὶ ἔκδοσιν αὐτοῦ. Δὲν χωρεῖ ἐν τούτοις ἔκδοσις, ἂν παρῆλθε πενταετία ἀπὸ τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἰθαγενείας, καὶ τὸ ζητούμενον πρόσωπον παρέμεινεν ἔκτοτε κατοικοῦν ἐν τῇ χώρᾳ, παρ' ἧς ζητεῖται ἢ ἔκδοσις. Ἡ ἔκδοσις δὲν χωρεῖ ἐπίσης ὡσάκις

ἀπὸ τῆς πράξεως, τῆς καταδιώξεως ἢ τῆς καταδίκης ἐπὶ ἡλιθην ἢ παράγραφῃ τοῦ ἐγκλήματος ἢ τῆς ποινῆς κατὰ τοὺς νόμους τῆς εἰς ἔκδοσιν καλουμένης χώρας, ἢ ὁσάκις τὰ δικαστήρια αὐτῆς εἰσὶν ἀρμόδια εἰς ἐκδίκασιν τῆς πράξεως.

Ὁ ἐκδιδόμενος δὲν δύναται νὰ καταδιωχθῆ, μηδὲ νὰ δικασθῆ κατ' ἀντιμωλίαν ἐπὶ ἐγκλήματι ἄλλῳ, πλὴν τοῦ προκαλέσαντος τὴν ἔκδοσιν, ἐξαιρέσει τῶν μετὰ τὴν ἔκδοσιν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθέντων. Ὅσάκις δὲ ὁ ἐκζητούμενος καταδιώκεται, ἢ κρατεῖται δι' ἐγκλημα τελεσθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ χώρᾳ, ἐνθα κατέφυγεν, ἢ ἔκδοσις αὐτοῦ δύναται ν' ἀναβληθῆ μέχρι οὗ δικασθῆ καὶ ὑποστῆ τὴν ποινὴν αὐτοῦ. Ἄν δὲ καταδιώκεται ἢ κρατῆται ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ ἐνεκεν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ πρὸς ἰδιώτας, χωρεῖ μὲν ἢ ἔκδοσις αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ζημιούμενος δικαιοῦχος δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς. Ἐν γένει ὑποχρεοῦνται ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλας ἀνακοίνωσιν πάντων τῶν μέτρων, ὅσα λαμβάνουσι τὰ ἐγχώρια δικαστήρια καθ' ὑπερκόων τῆς ἐτέρας ἐπικρατείας.

Ἡ ἔκδοσις ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν νόμων τῆς εἰς ἔκδοσιν καλουμένης χώρας ὀριζομένους σχετικῶς τύπους. Ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις γίνεται ἀμοιβαίως διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Συνοδεύεται δὲ ὑπὸ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ δικαστικοῦ βουλεύματος παραπομπῆς, ἢ ἐντάλματος συλλήψεως, ἐκδοθέντος κατὰ τοῦ κατηγορουμένου συμφώνως πρὸς τὰς διατυπώσεις τῶν νόμων τῆς ἐξαιτούσης χώρας, ἢ ἄλλης τινὸς πράξεως ἐχούσης τοῦλάχιστον ὅσον καὶ τὸ ἐντάλμα κύρος. Πάντα τὰ ἔγγραφα ταῦτα προσάγονται ἐν πρωτοτύπῳ, ἢ ἐν ἐπισήμῳ καὶ προσηκόντως κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ. Θέλουσι δὲ ἐμφαίνει τὸν τε χαρακτήρα καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐγκλήματος, τὴν ἐποχὴν τῆς τελέσεως αὐτοῦ καὶ τὸ κείμενον τοῦ τιμωροῦντος αὐτὸ νόμου, καὶ θέλουσι συνοδεύεσθαι, καθ' ὅσον τοῦτο ἐφικτὸν, ὑπὸ περιγραφῆς τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ζητουμένου προσώπου. Ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης, ἢ προσωρινῆς κράτησις τοῦ ἐκζητουμένου θέλει διατάττεσθαι ἐπὶ

τῇ βάσει ἀγγελίας, διαβιβαζομένης διπλωματικῶς διὰ τῆς τηλεγραφικῆς ἢ ταχυδρομικῆς ὁδοῦ, περὶ ὑπάρξεως καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος παραπομπῆς ἢ ἐντάλματος συλλήψεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ἐν τούτοις, ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦτο θέλει τακτικῶς διαβιβασθῆ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς εἰς ἔκδοσιν καλουμένης χώρας. Ἄν δὲ ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας δὲν προσαχθῆ τοῦτο, ὁ προσωρινῶς κρατηθεὶς ξένος ἀπολύεται.

Αἱ δαπάναι τῆς συλλήψεως, κρατήσεως καὶ διατροφῆς τῶν ἐκζητουμένων ὡς καὶ τῆς ἐπιβιβάσεως αὐτῶν εἰς πλοῖον ἐπιβαρύνουσι τὸ Κράτος ἐφ' οὗ ἤθελον συλληφθῆ οἱ ἐκδιδόμενοι. Ἄν ὁ ζητηθεὶς καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῆς προκειμένης συμβάσεως κρατηθεὶς δὲν ἐκδοθῆ μηδὲ ἀποσταλῆ εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συλλήψεώς του, ἀπολύεται, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκζητηθῆ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἄν δὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκζητῆται ὑπὸ δύο Κρατῶν ἐπὶ διακεκριμένοις ἐγκλήμασιν, ἢ εἰς ἔκδοσιν καλουμένη χώρα θέλει ἀποφασίσαι περὶ προτιμήσεως, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποδιδομένης εἰς τὸν ἐκζητούμενον πράξεως, τὴν προτεραιότητα τῆς αἰτήσεως, ἢ τὰς χορηγουμένας εὐκολίας, ὅπως ὁ ἐκζητούμενος ἀποδοθῆ, εἰ δυνατόν, παρὰ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἐτέραν χώραν, ἵνα ἀλληλοδιαδόχως δικασθῆ δι' ἑκατέραν τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἐξαιτουμένου αὐτὸν Κράτους, ἢ εἰς ἔκδοσιν αὐτοῦ καλουμένη Κυβέρνησις εἶναι ἐλευθέρη νὰ ἐνεργήσῃ, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὴν εἰς αὐτὴν ἀπευθυνομένην αἴτησιν, ἐκδίδουσα τὸν ἐκζητούμενον, ὅπως δικασθῆ ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χώρᾳ ἢ ἐν ἣ ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις.

Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου κατεχόμενα πράγματα, καὶ δυνάμενα νὰ συντελέσωσιν εἰς βεβαίωσιν τοῦ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐκ κλοπῆς ἢ δολίας χρεωκοπίας προερχόμενα, θέλουσι κατάσχεσθαι καὶ ἀποδίδεσθαι εἰς τὸ ἐξαιτοῦν Κράτος, ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς τοῦ εἰς ἔκδοσιν καλουμένου, εἴτε

δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἔκδοσις, διότι συνελήφθη ὁ κατηγορούμενος, εἴτε καθίσταται αὐτὴ ἀνέφικτος, διότι ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ ἔνοχος ἀπέδρα ἐκ νέου ἢ ἀπεβίωσεν. Ἐπιφυλάσσονται ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων τὰ δικαιώματα παντὸς τρίτου, μὴ ἐνεχομένου εἰς τὴν ποινικὴν ταύτην καταδίωξιν.

Ὅσακις ἐν ποινικῇ τινὶ ἀνακρίσει ἢ ἑτέρα τῶν Κυβερνήσεων ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν τὴν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς ἄλλης ἐξέτασιν μαρτύρων ἢ οἰανδήποτε ἄλλην ἀνακριτικὴν πράξιν, ἐντολὴ πρὸς ἀνάκρισιν θέλει πέμπεσθαι πρὸς τοῦτο διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, χωρὶς τινὸς ἄλλης διατυπώσεως ἢ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀρμοδίας ἀνακριτικῆς ἀρχῆς· θέλει δ' αὐτὴ ἐκτελεῖσθαι ἀνευ βραδύτητος, τηρουμένων τῶν νόμων τοῦ τόπου, ἐνθα οἱ μάρτυρες καλοῦνται νὰ ἐμφανισθῶσι.

Ἄν δὲ ἐν ποινικῇ τινὶ δίκη εἶναι ἀναγκαία ἡ προσωπικὴ μάρτυρός τινος παράστασις, ἢ κυβέρνησις τῆς χώρας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ μάρτυς, θέλει καλέσει τοῦτον, ὅπως ὑπακούσῃ εἰς τὴν γενησομένην αὐτῷ πρόσκλησιν· ἂν δὲ οὗτος συναινέσῃ, τὸ ἐξαιτοῦν Κράτος θέλει χορηγήσει αὐτῷ τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ τὰ τῆς διαμονῆς του ἔξοδα, κατὰ τὴν νομίμως παρ' αὐτῷ ἰσχύουσαν διατίμησιν. Ἐὰν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ διαμένοντα πρόσωπα, καλούμενα ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἑκατέρου Κράτους, δὲν δύναται νὰ καταδιωχθῶσι μηδὲ νὰ κρατηθῶσι, διαρκούσης τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἥτις ἐζήτησε τὴν παράστασίν των, ἢ κατὰ τὴν ἐκεῖσε μεταβάσιν ἢ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν, διὰ προγενεστέρας των πράξεις ἢ καταδίκασις ἀστυκὰς ἢ ποινικὰς, μηδὲ ἐπὶ προφάσει συνενοχῆς εἰς τὴν πράξιν τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης, εἰς ἣν ἐκλήθησαν ὡς μάρτυρες.

Ὅσακις ἐν ποινικῇ τινὶ δίκη, διεξαγομένη ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν χωρῶν, ἤθελε κριθῆ σκόπιμος ἡ ἀντιπαράστασις ἐγκληματιῶν κρατουμένων ἐν τῇ ἄλλῃ, ἢ ἡ προσαγωγὴ πειστηρίων ἢ δικαστικῶν ἐγγράφων, ἢ περὶ τούτου αἰτήσεις θέλει γίνεσθαι διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ θέλει ἐνεργεῖσθαι, ἐκτὸς ἂν

ἀντίκεινται ἰδιαίτεροι λόγοι, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῆς ἐξαιτούσης πολιτείας εἰς ταχεῖαν ἀπόδοσιν τῶν καταδίκων καὶ τῶν πειστηρίων ἢ ἐγγράφων. Αἱ δαπάναι τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς τῶν εἰς ἀντιπαράστασιν καλουμένων ἐγκληματιῶν, ἢ τῶν πειστηρίων καὶ ἐγγράφων, τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, ἐπιβαρύνουσιν, ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τῆς εἰς ἀποστολὴν αὐτῶν καλουμένης χώρας, τὸ ζητήσαν τὴν ἀντιπαράστασιν ἢ ἀποστολὴν αὐτῶν Κράτος.

Ἡ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Ἰταλικῆς χώρας, ἢ διὰ τῶν πλοίων ἑκατέρου τῶν δύο Κρατῶν, μεταγωγὴ προσώπου ἐκδοθέντος παρὰ τρίτης δυνάμεως, μὴ ἀνήκοντος δὲ εἰς τὴν χώραν, δι' ἧς πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ μεταγωγὴ, θέλει ἐπιτρέπεσθαι ἐπὶ ἀπλῇ αἰτήσει διαβιβαζομένη διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, καὶ στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ πολιτικοῦ ἐγκλήματος. Ἡ μεταγωγὴ αὕτη ἐνεργεῖται διὰ τῆς συντομωτάτης ὁδοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς χώρας, δι' ἧς πρόκειται νὰ γείνη ἡ μεταγωγὴ, δαπάνη δὲ τῆς ἐξαιτούσης αὐτὴν πολιτείας.

Ἡ διάρκεια τῆς ἀνὰ χεῖρας συμβάσεως συνωμολογήθη πενταετῆς ἀπὸ τῆς 1/16 Μαΐου 1878, ὅτε ἀντηλλάχθησαν αἱ ἐπικυρώσεις. Ἐὰν ἐντὸς 6 μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως οὐδετέρα τῶν δύο κυβερνήσεων δηλώσῃ ἐπιθυμίαν περὶ καταργήσεώς της, ἢ σύμβασις διαρκεῖ ἐπὶ ἑτέραν 5ετίαν καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων πράξεις, τότε μόνον χορηγοῦσιν αὐταὶ δικαίωμα πρὸς ἔκδοσιν, ὅταν πρόκειται περὶ προσώπων καταφυγόντων εἰς τὸ ἕτερον Κράτος μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως (5/17 Νοεμβρίου 1877).

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν διεθνῆ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συνενόησιν· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκδόσεως, τριῶν ὑπαρχόντων συστημάτων τοῦ Γαλλικοῦ, τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Βελγικοῦ, θέλομεν μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐκάστου αὐτῶν ἰδεῖ καὶ τὰς βάσεις, ἃς ἠκολούθησεν

ὁ κυρώσας τὴν προκειμένην σύμβασιν ἡμέτερος νόμος τῆς 10 Μαΐου 1878.

Τὸ Γαλλικὸν σύστημα δύναται νὰ ὀνομασθῆ μάλλον διοικητικὸν, διότι κατ' αὐτὸ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία εἶναι παντάπασιν ἀλλοτρία, ἐνεργεῖται δὲ ἡ ἐκδοσις ἀπὸ συμπράξεως μόνον τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων των· εἰς αὐτὰ ἀνήκει ἡ ἐκτίμησις τῶν πρὸς ἐκδοσιν αἰτήσεων, ἡ λύσις τῶν ἀναφυομένων ζητημάτων τῆς ταυτότητος, τῶν νόμων, τῶν συνθηκῶν κλπ. Ἐπὶ τέλους διάταγμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει τὴν ἐκδοσιν ἀνευ οὐδεμιᾶς τῶν ἐγγυήσεων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία τόσο πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ περιστοιχῆται. Ἀπὸ τοῦ συστήματος τούτου πρόκειται ἤδη νὰ ἀπομακρυνθῆ ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία, εἰς τὰς Βουλὰς τῆς ὁποίας ὑπάρχει νομοσχέδιον ἐκκρεμὲς ἀποκλῖνον μάλλον πρὸς τὸ κατωτέρω ἀναπτυχθησόμενον Βελγικὸν σύστημα.

Τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα δύναται νὰ ὀνομασθῆ μάλλον δικαστικὸν, διότι ἀναθέτει τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκδοσιν αἰτήσεως ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν. Κατὰ πρῶτον ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ τὴν ἐξετάζει διπλωματικῶς, ἀκολουθῶν δὲ τὴν διευθύνει τοῦτο εἰς τὸν δικαστὴν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τοῦ βασίμου, ἐνεργεῖ τὰ ὑπόλοιπα, ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ παραπεμπῆ τὸν κατηγορούμενον ἐνώπιον τῶν ὀρκωτῶν δικαστῶν, τὸν συλαμβάνει, ἐξετάζει μάρτυρας περὶ τῆς πράξεως, ἐκτιμᾷ τὰς ἐνδείξεις καὶ τότε μόνον ἀποφασίζει τὴν ἐκδοσιν, ὅταν αὐταὶ τῶ φανῶσιν ἱκαναὶ πρὸς ὑποστήριξιν δημοσίας κατηγορίας. Ἡ αἰτοῦσα τὴν ἐκδοσιν ξένη ἐπικράτεια ἐπέχει, τρόπον τινά, θέσιν κατηγοροῦ καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ φέρῃ τὰς ἀποδείξεις, ἄλλοτε διὰ προφορικῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀγγλοῦ δικαστοῦ ἐξετάσεων, νῦν δὲ καὶ δι' ἐγγράφων, χάριν οἰκονομίας ἐξεταζομένων τῶν μαρτύρων ἐν ᾧ τόπῳ διαμένουσι· συγχρόνως καὶ ὁ κατηγορούμενος φέρει τὰς ἀνταποδείξεις αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἐπὶ τῇ τελικῇ ἐκτιμῇ τοῦ ὄλου παραπεμφθῆ, ἔχει τὸ ἰδ-

καίωμα οὗτος νὰ καταφύγῃ καὶ εἰς δεῦτερον βαθμὸν ἀνωτέρως δικαστικῆς ψήφου, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ παραδίδεται εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἐπικράτειαν ἢ ἀπολύεται.

Τὸ Βελγικὸν σύστημα δύναται νὰ ὀνομασθῆ μικτόν· ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς προϋποθέτει δικαστικὴν σύλληψιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἀπόφασιν περὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ἀφίνει ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ τὴν οὐσίαν τῆς ἀποφάσεως, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτῆς, περιβαλλομένης τοιοῦτοτρόπως μάλλον συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασίαν, δὲν εἶναι αὕτη τόσο λεπτολόγος ὅσον ἡ Ἀγγλικὴ, ἐξεταζομένου μόνον ἂν ὑπάρχῃ περίπτωσις πρὸς ἐκδοσιν, κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς συνθήκας, ὡς καὶ τοῦ ζητήματος τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρασταθῆ μετὰ συνηγόρου ἐνώπιον τοῦ ἀποφασίζοντος δικαστικοῦ συμβουλίου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος.

Ὁ ἡμέτερος νόμος ἠκολούθησε τὰς ἐπομένας βάσεις: Ἡ ἐκδοσις ἐνεργεῖται ἐπὶ αἰτήσῃ μὲν τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ὑποβαλλομένη μετὰ πάντων τῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, συνεπεῖα δὲ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν, ὅπερ ἐκτιμᾷ τὰ κατὰ τὴν συνθήκην ἀναγκαῖα ἔγγραφα, τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκδόσεως εἴτε ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς πράξεως εἴτε ὡς ἐκ τοῦ προσώπου, καὶ τέλος ἂν τὸ ἐγκλημα παρεγράφη κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους, ὅτε ἐκδοσις δὲν χωρεῖ. Ἡ σύλληψις τοῦ κατηγορουμένου ἐνεργεῖται δι' ἐντάλματος τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν, ὅστις, ἄμα ὡς πληροφρορηθῆ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, συγκαλεῖ ἐντὸς 24 ὥρῶν τὸ συμβούλιον, κοινοποιεῖ τὴν ὥραν εἰς τὸν συλληφθέντα, ὅστις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου καὶ νὰ παρασταθῆ μετὰ συνηγόρου εἰς τὴν συζήτησιν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου πρέπει νὰ δημοσιευθῆ ἐντὸς 24 ὥρῶν χωρὶς νὰ ἐμποδίζονται ὅμως καὶ αἱ παρεμπίπτουσαι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος τοῦ συλληφθέντος ὡς καὶ μὴ τυχόν πρόκειται περὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἢ πλημμελημάτων καὶ τῶν τούτοις

συναφών, καθ' ἃ δὲν χωρεῖ ἕκδοσις, ἢ ἄλλως περὶ ζητήματος Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας τοῦ πρὸς ἕκδοσιν ζητουμένου. Τὸ ἀποφασίζον τὴν ἕκδοσιν τοῦ κατηγορουμένου βούλευμα εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὴν κυβέρνησιν, συγχρόνως δὲ προνοεῖ καὶ περὶ τῆς πρὸς τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν παραδόσεως τῶν κατασχεθέντων τυχόν πειστηρίων.

Α. Γ.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Κατὰ τὰς ἐνιαυσίους δημοσιεύσεις τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἀπὸ 3 $\frac{7}{10}$ ἑκατομμυρίων δραχμῶν, εἰς ἃς ὑπελογίζοντο αἱ τελωνιακαὶ τῆς Ἑλλοδος εἰσπράξεις ἐν ἔτει 1855, ἀνεβιβάσθησαν αὐταὶ εἰς 8 $\frac{7}{10}$ ἑκατομ. τῷ 1865 καὶ εἰς 12 $\frac{7}{10}$ ἑκατομ. τὸ 1875. Κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν ὑπερεδιπλασιάσθησαν, κατὰ τὴν δευτέραν ἢ αὐξήσις ὑπερέβη τὸ ἥμισυ. Τὸ φαινόμενον εἶναι ἐνδεικτικόν, διότι ἐκ ποίων λόγων ἢ πρόοδος τῶν νεωτέρων χρόνων ὑπῆρξε χαλαρωτέρα, ἐνῶ ἢ τῶν προηγουμένων, μεθ' ὅλην τὴν παρέμβασιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1862, ὑπῆρξε τόσον γόνιμος; Ἐπειτα τί ὑποκρύπτεται ἐν τῇ νεωτέρᾳ τμηματικῇ τῆς ἡμετέρας φορολογίας τροποποιήσει; Μήπως ὑπολανθάνει τι δυσαρμονικόν; Ἐρωτῶμεν τοὺς ἐπισήμους οἰκονομολόγους τῆς Ἑλλάδος, τοὺς διευθύνοντας δηλαδὴ τὰς οἰκονομικὰς τύχας τοῦ ἔθνους ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ ἔδωλιου.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, αἱ ἐκτεθέντες συγκριτικοὶ ἀριθμοὶ μαρτυροῦσι τὴν κυρίαν διεύθυνσιν τῶν φορολογησίων οἰκονομικῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τοῦ 1874 μέχρι τοῦ 1875 παρατηρεῖται αὐξήσις εἰς τὰς τελωνιακὰς εἰσπράξεις κατὰ 3 σχεδὸν ἑκατομ. δρ. ἐνῶ εἰς οὐδένα ἄλλον κλάδον τῆς δημοσίας φορολογίας παρατηροῦνται τοιαῦτα φορολογικὰ ἄλλατα. Πρέπει βεβαίως νὰ λειτουργῇ δύναμις τις ἰδιαι-

τέρα παρὰ τὰ τελωνιακὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας, ἥτις ἐπιφυλάσσεται νὰ δείξῃ τὰ κανονικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν προσεχῶς μελλούσῃ οἰκονομικῇ τοῦ κράτους περιόδῳ. Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1875, ὅπως καὶ τῶν λοιπῶν, αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις ἀποτελοῦσι τὸ τρίτον σχεδὸν τοῦ ὅλου, συνεποσώθησαν δὲ ἀκριβῶς εἰς 12,804,917 δρ. Ἴδου πῶς διανεμόνται αὐταὶ κατὰ κλάδους καὶ τελωνεῖα.

Α'.—Ἡ εἰσαγωγή προέχει, διότι τὰ ἀπ' αὐτῆς εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἐπρομήθευσαν εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν 9,554,016 δρ. Ἀκολούθως ἔρχονται ἡ ἐξαγωγή 2,861,443 δρ., ἡ διαμετακόμισις 154,820 δρ., αἱ ποιναὶ τοῦ λαθρεμπορίου 32,476 δρ., καὶ τέλος τὰ ἀπρόβλεπτα 16,977 δρ.

Β'.—Τὸ σημαντικώτερον τελωνεῖον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν εἰσπράξεων εἶναι τὸ τῆς Κερκύρας 2,442,458 δρ. Ἀκολούθως δὲ ἔρχονται τὸ τοῦ Πειραιῶς 2,414,237 δρ., τὸ τῆς Σύρου 1,949,910 δρ. τὸ τῶν Πατρῶν 1,633,784 δρ., τὸ τῆς Κεφαλληνίας 1,075,232 δρ. Τὰ λοιπὰ τελωνεῖα προσήνεγκον εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν ὀλιγώτερον τοῦ ἑκατομμυρίου, ἐν τῇ ἐπομένῃ κλίμακι: Ζακύνθου 864,658 δρ. Καλαμῶν 384,440 δρ. Λευκάδος 294,337 δρ. Ναυπλίου 282,264 δρ. Ἀθηνῶν 281,793 δρ. Λαμίας 230,821 δρ. Παξῶν 136,612 δρ. Κατακόλου 111,672 δρ. Γυθείου 110,652 δρ. Ἰθάκης 81,026 δρ. Μεσολογγίου 73,037 δρ. Ὑδρας 65,824 δρ. Χαλκίδος 65,435 δρ. Τήνου 58,530 δρ. Γαλαξειδίου 50,015 δρ. Θήρας 46,816 δρ. Σπετσῶν 40,237 δρ. Βονίτης 37,548 δρ. Κύμης 36,978 δρ. Λαυρίου 17,919 δρ. Κυθήρων 14,968 δρ. Ἀστακοῦ 3,124 δρ.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰς τελωνιακὰς καθ' ὅλον τὸ Κράτος εἰσπράξεις καθ' ἑκάστην τριμηνίαν τοῦ 1875, παρατηροῦμεν ὅτι γονιμοτέρα ὑπῆρξεν ἡ τρίτη (Ἰούλιος, Αὐγούστος καὶ Σεπτέμβριος), καθ' ἣν εἰσεπράχθησαν 3,713,986 δρ. Μετ' αὐτὴν ἔρχονται ἡ τετάρτη (Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος) 3,421,553 δρ., ἡ πρώτη (Ἰανουάριος, Φεβρουάριος καὶ Μάρτιος) 3,121,147 δρ., καὶ τελευταία ἡ δευτέρα (Ἀπρίλιος,

Μάιος και Ιούνιος) 2,548,231 δρ. Έν γένει τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον περιλαμβάνει καὶ ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν, τὴν σημαντικωτέραν κίνησιν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΠΕΩΝ.

Ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰ πιθανὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θέλει ἐξασλήσῃ προΐοντος τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ κυκλοφορίας, ἡ Αὐστριακὴ ἐποψις τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ ἐν γένει ἡ τακτοποίησις τῶν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ συμφερόντων μέχρι τοῦ σημείου τῆς μεγάλης συγκοινωνίας, ἣτις περιμένεται διὰ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Αὐστριακῶν χωρῶν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἡ Ἑλβετικὴ χώρα τῶν Ἄλπεων ἐθεωρήθη μεταξὺ Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ὡς κέντρον, τοῦ ὁποίου ὅσον ἡ ὀρεινὴ διασκευὴ ἀνθίσταται εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην διεθνή συγκοινωνίαν, τὸσον μέγα ὑπάρχει τὸ συμφέρον ἵνα διατρυπηθῇ κατὰ τὰς κυριωτέρας ταύτης διευθύνσεις. Πρέπει νὰ ἀναλογισθῇ τις τὸ πάχος τῶν ὑπερμεγέθων τούτων ὁρέων, ἵνα ἐκτιμῆσῃ τὰς δυσχερείας. Καὶ ἔμωσ ἐκ τοῦ ἐνὸς ἤδη μέρους, τοῦ Γαλλικοῦ, τὸ Mont-Cenis διετρυπήθη. Ὑπολείπεται τὸ Γερμανο-Ἰταλικὸν μέρος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ διάτρυσις τοῦ Gothard ἀποτελεῖ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔργον γιγαντιαῖον, ἀξίον νὰ συγκριθῇ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν του πρὸς τὰ μέγιστα τῆς νεωτέρας ἐποχῆς. Τοιοῦτοτρόπως μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας ἀφ' ἐνὸς καὶ Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ἀφ' ἑτέρου, αἱ Ἄλπεις παρέχουσι δύο ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτῶν ὁπᾶς εἰς χρῆσιν τοῦ πνευματικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ τῆς Εὐρώπης πολιτισμοῦ, διὰ τὸ τέλος τῆς περαιτέρω ἔτι ἐπιδοσεώς του.

Ἡ πρακτικὴ ἰδέα τῆς διατρύσεως τοῦ Gothard δὲν εἶναι πολὺ ἀρχαιοτέρα τοῦ 1863. Ἐδέησε νὰ μεσολαβῆσῃσι ἕξ ἔτη

μέχρις οὗ τῷ 1869 αἱ κατὰ μέρος διαπραγματεύσεις τῆς ἐνωρῆς ἀποτελεσθείσης Ἑνώσεως διαφόρων Πολιτειῶν τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τινῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν λάβωσιν ἀποτελεσματικὴν τινὰ συγκέντρωσιν μεταξὺ Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας. Κατὰ ὀκτώβριον 1869 ὑπεγράφη σύμβασις μεταξὺ τῶν δυνάμεων τούτων. Καὶ ἡ μὲν Ἑλβετικὴ Ὀμοσπονδία, οὐδὲν οικονομικὸν βᾶρος ἀναλαβοῦσα ὡς ἐκ τῆς σχετικῆς βάρσεως τῶν θεσμῶν αὐτῆς, ἀνεδέχθη ἀπλῶς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καὶ τῆς μετὰ τὴν συντέλεσιν αὐτῶν σιδηροδρομικῆς τῶν Ἄλπεων συγκοινωνίας· ἡ δὲ προμνησθεῖσα Ἑνωσις τῶν ἰδιαιτέρων Πολιτειῶν αὐτῆς καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλῃ 20 ἑκατομ. φρ., ἡ Γερμανία ἕτερα 20 ἑκατομ., καὶ ἡ Ἰταλία 45 ἑκατομ. Τὸ ὅλον τῆς ἐποχορηγήσεως εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς διατρύσεως τοῦ Gothard ἀνέβαινεν οὕτω εἰς 85 ἑκατομ. φρ., ὑπελείποντο δὲ κατὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ ἔργου ἕτερα 102 ἑκατομ. φρ., τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ εἰς ἑαυτὴν ἡ ἐταιρία τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὅθεν ἐξέδωκεν αὕτη μετοχὰς διὰ κεφάλαιον 34 ἑκατομ. φρ., ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ δανεισθῇ δι' ὀμολογιῶν τὰ ὑπόλοιπα 68 ἑκατομ.

Αἱ ἐργασίαι τῆς διατρύσεως ἤρχισαν τῷ 1873, ὠρίσθη δὲ ἡ διάρκεια αὐτῶν εἰς ὀκτὼ ἔτη, ὑποβληθείσης τῆς ἐταιρίας εἰς πρόστιμον 5 χιλ. φρ. διὰ πᾶσαν ἡμέραν περαιτέρω βραδύτητος. Ἐν τούτοις μετὰ τρία ἔτη ἀνεκαλύφθη, ὅτι οἱ προϋπολογισμοὶ τῆς δαπάνης ἦσαν πολὺ κατώτεροι τῆς πραγματικότητος. Ἐνεκα τῆς ιδιότητος τῶν βράχων καὶ ἄλλων τοπικῶν περιστάσεων, ἡ κατὰ μέσον ὄρον προϋπολογισθεῖσα ποσότης 7,900 φρ. διὰ τὰ γενικὰ ἐξοδα τῆς διατρύσεως, κατὰ μέτρον, ἀπεδείχθη ὅτι ἀνέβαινεν εἰς 37,920, σχεδὸν εἰς τὸ πενταπλάσιον. Προέκυπτε δὲ ἔλλειμα, ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ, 102 ἑκατομ. φρ. Ὅστε τὸ ἔργον ἀπῆται οὐχὶ 187 ἑκατομ. φρ. ὡς ἐν ἀρχῇ ὑπελογίσθη, ἀλλὰ 289. Βεβαίως φοβερωτέρα ἀνακάλυψις διὰ τὴν ἐπιχείρησιν δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ.

Μετὰ διαφόρους ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπικρατειῶν, τὸ ἀκριβὲς ἦτο ὅτι ἐπρόκειτο περὶ λάθους τῆς πρὸς διάτρυσιν ἐταιρίας, ἥτις εἶχε ὑποβάλει τοὺς ἐσφαλμένους ὑπολογισμοὺς, καὶ τῆς προμνησθείσης Ἐνώσεως τῶν ἰδιαιτέρων Πολιτειῶν τῆς Ἑλβετίας καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν, ἥτις τοὺς εἶχεν ὑποστηρίξει. Ἐδέησε λοιπὸν κατὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῆς ἀνὰ χεῖρας περιπτώσεως, ἥτις ἔθετε ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς τὴν ὅλην ἐπιχείρησιν, νὰ ἐνεργηθῶσι σημαντικαὶ τροποποιήσεις τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τῆς διατρύσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπικουρικὰ αὐτοῦ μέρη. Ἀποκοπέντων οὕτω τινῶν ἐξ αὐτῶν, κατεβιβάσθη τὸ ἔλλειμμα εἰς 40 ἑκατομ. φρ., τὰ ὁποῖα κατὰ Μάρτιον ἐ. ἔ. διενεμήθησαν ἀπὸ συμβάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς ἑξῆς: Γερμανία 10 ἑκατομ., Ἰταλία 10 ἑκατομ., ἡ Ἐνωσις τῶν ἰδιαιτέρων Πολιτειῶν καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν 8 ἑκατομ., ἡ πρὸς διάτρυσιν ἐταιρία 12 ἑκατομ.

Πῶς οὖν εὐρῆ τὰ 12 ταῦτα ἑκατομ. ἐταιρία τῆς ὁποίας ἡ πίστις ἐκλονίσθη μέχρι συντριβῆς, εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον αἱ κυβερνήσεις τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἀτόπως ἐθεώρησαν ἀλλότριον πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα μεγάλα Γερμανο-Ἰταλικά συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε γενναιότερον νὰ ἀναλάβωσιν εἰς ἑαυτὰ τὸ βᾶρος τοῦ ἀναγκαίου εἰς συμπλήρωσιν ποσοῦ. Καὶ τὰ ὀκτὼ δὲ ἑκατομμύρια τῆς Ἐνώσεως τῶν Πολιτειῶν καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν ἔχουσι τὰς δυσχερείας των. Σχετικῶς πρὸς τὴν προμήθειαν τῶν 12 ἑκατομ. τῆς πρὸς διάτρυσιν ἐταιρίας, συζητεῖται νῦν ἐν Ἑλβετίᾳ κατὰ πόσον δύναται ἡ Ὁμοσπονδία νὰ ἀναλάβῃ εἰς ἑαυτὴν τὸ χορήγημα τοῦτο, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ οἰκονομικά της πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ ἀνθηρὰ. Ἄς ἐλπίζωμεν ἐν τούτοις, ὅτι ὅπωςδῆποτε θὰ εὐρεθῇ ἐπὶ τέλους διέξοδος τόσον εἰς τὰς παρούσας δυσχερείας, ὅσον καὶ εἰς τὰς πιθανὰς ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ὅτι ἔργον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ 14,920 μέτρων τῆς γενικῆς ὑπονόμου συνετελέσθησαν ἤδη 9,905, δὲν εἶναι προωρισμένον εἰς ἀπώλειαν.

ΕΛΑΙΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ἡ κατὰ τὴν μακρὰν τοῦ 1821 ἐπανόστασιν ἐπισυμβάσα δενδροτομία ἠλάττωσε βεβαίως κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν λοιπῶν βιομηχανικῶν δένδρων ἰδιαιτέρως τοὺς ἐλαιῶνας. Κατὰ τὸ 1834 ὑπελογίζοντο εἰς 2 ³/₁₀ ἑκατομ. αἱ ἐλαῖαι τῆς Ἑλλάδος, δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ συνάμα. Βαθμηδὸν ἡ ἐγκέντρισις τῶν ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν καὶ ἐν γένει ἡ προαγωγή τῆς ὑπαίθρου βιομηχανίας ἀνεβίβασε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐλαιῶν εἰς 7 ¹/₂ ἑκατομμύρια ἐν ἔτει 1860. Μεταγενέστεραι ὅμως διοικητικαὶ ἔρευναι θέτουσιν εἰς ἀμφιβολίαν τὸ ποσὸν τοῦτο, διότι κατὰ τὸ 1875 ἀναβιβάζουσιν αὐταὶ τὸ σύνολον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐλαιῶν εἰς 11,587,821, ἐξ ὧν ἵνα γίνῃ ἡ σύγκρισις μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων χρονολογιῶν, πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι 4,489,519 ἀνήκουσιν εἰς τὰς Ἰονίους νήσους· ὥστε ἐν τῇ πρὸ τῆς ἐνώσεως Ἑλλάδι μένουσιν 7,098,302 τῷ 1875 ἀντὶ τῶν 7,500,000 τοῦ 1860. Βεβαίως τὸ ἔλλειμμα ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ οὐχὶ εἰς βιομηχανικὴν τῆς ἐλαιοκαλλιέργειας καθιστέρησιν, ἥτις, ἐάν κρίνωμεν ἐκ τῶν ἀδιαλείπτως ἐπεκτεινομένων φυτειῶν, δὲν ὑφίσταται ἐν τοῖς πράγμασι.

Λαμβάνοντες ὡς βᾶσιν τὰς ἀπαριθμήσεις τοῦ 1834 καὶ 1875, παρατηροῦμεν ὅτι αἱ ἐλαῖαι τῆς Ἑλλάδος (ἐκτὸς τῶν Ἰονίων νήσων) ὑπερετριπλασιάσθησαν εἰς τεσσαράκοντα περίπου ἔτη. Ἐν γένει ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παραγωγὴν, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ἡ ἰδιοτροπία τῆς ἐλαίας, καθ' ἣν αὕτη δὲν εἶναι καθ' ὅλα τὰ ἔτη ἐπίσης γόνιμος, ἀπ' ἐναντίας δὲ ἔχει τι περιοδικὸν κατὰ διετίαν καὶ τετραετίαν. Ὅπωςδῆποτε κατὰ μέσον ὄρον ἡ παραγωγὴ ἐκάστου ἐλαιοδένδρου ἀναβιβάζεται εἰς 10 περίπου ὀκάδας ἐλαιοκαρποῦ· ὑπάρχουσι δὲ μέρη ἐν οἷς ἡ παραγωγὴ αὕτη ἀναβιβάζεται καὶ μέχρι 50—70 ὀκά-

δων. Κατά τὸ 1875 ἀνεβιβάσθη τὸ σύνολον τοῦ παραχθέντος ἐν Ἑλλάδι ἐλαιοκαρποῦ εἰς 100 σχεδὸν ἑκατομ. ὄκ. ἐκ τῶν ὁποίων, μετὰ προηγουμένην ἀφαίρεσιν τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν, παρήχθησαν 20 ἑκατομ. ὄκ. ἐλαίου, ἀξίας 20 $\frac{1}{4}$ περίπου ἑκατομ. δρ.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, ἐγγὺς ὄντες πρὸς πᾶσαν πιθανότητα, μαρτυροῦσι τὴν σημασίαν τῆς ἡμετέρας ἐλαιοκαλλιέργειας, καὶ διανοίγουσι εὐρυτέρας ἐπόψεις τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἐν χώρα, ἥτις κατ' ἐξοχὴν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀριστα κλιματολογικῶς συνηρμοσμένη πρὸ τοιούτου εἴδους προϊόντα.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια εἰσεκόμισε 37 $\frac{1}{2}$ σχεδὸν ἑκατομ. δρ. ἐκ μόνης τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων τῆς ἐλαιοκαλλιέργειας τῆς. Ὁ ἐπόμενος πίναξ μαρτυρεῖ τῆς ἐξαγωγῆς ἐμμέσως δὲ καὶ τῆς ὅλης παραγωγῆς τὴν ἐνιαυσίαν δύναμιν.

Ἔτη	Ἑλαιον		Ἑλαῖαι	
	ὄκ.	ἀξία εἰς δρ.	ὄκ.	ἀξία εἰς δρ.
1871	9,213,257	10,694,331	675,127	338,109
1872	2,592,543	2,970,603	330,213	121,324
1873	6,384,471	6,710,692	456,699	146,442
1874	2,919,412	2,888,364	509,317	264,372
1875	12,244,013	12,932,904	813,344	369,831
ὄλον	33,353,698	36,196,894	2,784,700	1,240,078

Ἐν γένει τὸ ἔλαιον κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὸν πλινάκα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου· κατὰ τὸ ἔτος 1875 ἡ πρώτη ἀνήκεν εἰς τὴν σταφίδα, 37 $\frac{9}{10}$ ἑκατομ. δρ., καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰ δέρματα, 5 $\frac{1}{4}$ ἑκατομ. δρ. Τὸ σημαντικώτερον ποσὸν τῆς ἐξαχθείσης ἀξίας τοῦ ἐλαίου 12 $\frac{9}{10}$ ἑκατομ. δρ. προέρχεται ἐξ Ἀγγλίας 3 $\frac{7}{10}$ ἑκατομ. δρ. Κατόπιν ἔρχονται ἡ Ἰταλία 3 ἑκατομ. δρ. ἡ Ρωσσία 2 $\frac{9}{10}$, ἡ Αὐστρία 2, ἡ Τουρκία $\frac{9}{10}$, ἡ Γαλλία $\frac{1}{2}$, ἡ Ρουμανία $\frac{1}{10}$, ἡ Αἴγυπτος $\frac{1}{20}$ · ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐλαίας, ἡ σπουδαιότερα χώρα τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι ἡ

Ρωσσία $\frac{1}{3}$ ἑκατομ. δρ., κατόπιν δὲ ἡ Τουρκία $\frac{1}{2}$ ἑκατομ. σχεδόν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ ἐλαιοπηγεῖς εἴλκυσαν ἰδιαιτέρως τὴν βιομηχανικὴν προσοχὴν. Τοιοῦτοτρόπως ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Ἑλευσίνος κινεῖται ἱκανῶς εὐρωστον ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἐργαστάσιον. Ἐν γένει εἰς $\frac{1}{10}$ περίπου ἑκατομ. δρ. ἀναβιβάζεται ἡ ἐνιαυσία ἐξ ἐλαιοπηγῶν παραγωγὴ ἐλαίου, ὅπερ πρότερον τελείως ἀπερρίπτετο.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΧΑΡΤΟΥ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ.

Τὸ σάββατον $\frac{1}{20}$ Ἰουλίου ἠνεώχθη ἐν Βερολίνῳ διεθνῆς ἐκθεσίς χάρτου· εἰς ταύτην δὲ συμμετέσχον 531 καταστήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον μέρος, ἦτοι 320, ἀνήκουσι τῇ Γερμανίᾳ (140 εἰς μόνον τὸ Βερολίνον)· Κατόπιν ἔρχεται ἡ Αὐστρία παρισταμένη διὰ 25 καταστημάτων, ἡ Ἀγγλία διὰ 8, ἡ Ἀμερικὴ διὰ 3, ἡ Ἰταλία διὰ 3, τὸ Βέλγιον διὰ 7, ἡ Φινλανδία διὰ 5, ἡ Ἑλβετία διὰ 3, ἡ Γαλλία διὰ 3, ἡ Σουηδία διὰ 2, ἡ Δανιμαρκία διὰ 1, καὶ ἡ Ὁλλανδία διὰ 1.

Ἐκ καταστατικῆς ἐπεξεργασθείσης ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐραυιζόμεθα τὰ ἑξῆς· 600 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων μεταχειρίζονται Σινικὸν χάρτην, 366 ἑκατομμύρια Εὐρωπαϊκόν, 120 ἑκατομμύρια Ἀραβικόν, ἐν ᾧ 24 ἑκατομμύρια μεταχειρίζονται φύλλα, φλοιούς δένδρων, πίνακας ξυλίνους ἢ δέρματα καὶ ἄλλα παρόμοια εἶδη, 280 δὲ ἑκατομμύρια οὐδεμίαν ἔχουσι γραφὴν.

Ἡ κατανάλωσις τῶν διαφόρων Κρατῶν καὶ ἡ πρὸς ἕκαστον ἄτομον τοῦ πληθυσμοῦ ἀναλογοῦσα ποσότης χάρτου φαίνεται ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦ συγκριτικοῦ πίνακος.

Κράτη	Πληθυσμὸς εἰς ἑκατομμύρια	Κατανάλωσις χάρτου εἰς ἑκατομ. χιλιογράμ.	Ἐναλογία κατ' ἄτο- μον εἰς χιλιογράμμα
Ἑλβετία	2 $\frac{1}{2}$	17	6. 3
Βέλγιον	5 $\frac{1}{2}$	27	5. 1
Σκανδυναυία	6	30	5. 0
Ἰταλία	38	38	1. 4
Ῥωσία	82	67	0. 9
Αὐστρο-Οὐγγαρία	36	92	2. 5
Γαλλία	37	138	3. 6
Μ. Βρετανία	33	168	5. 0
Γερμανία	43	244	6. 0
Ἡν. Πολ. Ἀμερικῆς	39	535	14. 0

Περίεργον θὰ ἦτο ἂν ἐξηκριβώνετο ποῖα ἢ ἐν Ἑλλάδι κατανάλωσις, καὶ ποῖα ἢ κατ' ἄτομον ἀναλογοῦσα ποσότης χάρτου, ὅπερ θὰ ἦτον εὐκόλον καθ' ὅτι, μόλις ἀρξάμενου παρ' ἡμῖν τοῦ ἐν Φαλήριω χαρτοποιείου, ἂν ἐκ τῶν πινάκων τῆς εἰσαγωγῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν πληροφορηθῆ τις τὸ ὀλίκον ποσὸν τοῦ εἰσαχθέντος χάρτου, δυνατὸν νὰ ὑπολογίσῃ ἐπὶ τῇ βάρει τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων, τῷ ἑκάστῳ ἀναλογοῦν μέρος.

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ.

Κατὰ τὴν $\frac{1}{20}$ Αὐγούστου 1878 συνέρχεται ἐν Στοκὸλμη Διεθνὲς Ποινολογικὸν (Pénitenciaire) Συνέδριον, ἐν τῇ κανονικῇ ἀναπτύξει τῆς ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου σχετικῆς ιδέας περὶ γνώσεως καὶ διορθώσεως τῶν κατὰ τὰς φυλακὰς θεμάτων διὰ τῆς ἐν τοῖς Συνεδρίοις ἀλληλοδακτικῆς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἐπικουρίας, ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς καθαρᾶς καὶ τῆς ἐφηρμοσμένης ἐπιστήμης.

Τὴν $\frac{20}{1}$ Μαΐου ε. ἔ. συνῆλθεν ἐν Παρισίοις ἡ Διεθνὴς Ποινολο-

γικὴ Ἐπιτροπὴ, ὅπως κανονίσῃ ὀριστικῶς τὰ τοῦ ἐν Στοκὸλμη κατὰ τὰ προδιατεταγμένα συνερχομένου ἐφέτος Διεθνούς Ποινολογικοῦ Συνεδρίου. Πρὶν ἢ ἀφηγηθῶμεν τὰ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, νομίζομεν καλὸν νὰ προτάξωμεν δύο ἔγγραφα ὑπ' αὐτῆς δημοσιευθέντα, δηλ. τὴν πρόσκλησιν ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἐν τοῖς διαφόροις Κράτεσι περὶ τοῦ συστήματος τῶν φυλακῶν ἀσχολουμένους, καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου συζητηθησομένων ἀντικειμένων.

Α'. — ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Παρίσιοι $\frac{31}{12}$ Μαΐου 1878.

Κύριε

Ἡ Ποινολογικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσῃ νὰ παρευρεθῆτε εἰς τὸ δεύτερον Διεθνὲς Ποινολογικὸν Συνέδριον, ὅπερ θέλει συνέλθῃ ἐν Στοκὸλμη τὴν $\frac{1}{20}$ Αὐγούστου 1878, ὥραν 10 π. μ.

Εἰς περιστάσιν καθ' ἣν δὲν ἠθέλετε δυνηθῆ νὰ μεταβῆτε εἰς Στοκὸλμη, παρακαλεῖσθε νὰ πέμψητε ἡμῖν πρὸ τῆς $\frac{20}{1}$ Ἰουλίου τὰς παρατηρήσεις ἃς ἠθελεν ὑπαγορεύσει ἡ ἡμετέρα πεῖρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ προγράμματος, ὅπερ συνημμένον ᾧδε θέλετε εὔρει καὶ ὅπερ συνιστῶμεν τῇ ὑμετέρᾳ προσοχῇ.

Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Δόκτορα Wines, Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου, εἰς Παρισίους παρὰ τῷ K. Victor Bournat, 20 Rue Jacob.

Παρ' ἀνδρῶν εἰδικῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν ἠτοιμάσθησαν ἐκθέσεις ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ προγράμματος. Αἱ ἐκθεσεις αὗται ἐτυπώθησαν ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἐν τόμῳ πεμφθησομένῳ παντὶ, ὅστις ἐκφράσει τὸν σκοπὸν νὰ συμμεθέξῃ τοῦ Συνεδρίου.

Ἡθέλομεν εἶσθαι ὑμῖν λίαν εὐγνώμονες, ἐὰν γνωστοποιήσῃτε ἡμῖν πρὸ τῆς $\frac{1}{15}$ Ἰουλίου, ἂν δύνασθε νὰ ἐλθῆτε εἰς Στο-

κρίματην, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει δὲν εἶναι ὑμῖν τοῦτο δυνατόν, ἐπιτινωγ ζητημάτων τοῦ προγράμματος σκοπεύετε νὰ πέμψητε ἔκθεσιν τινὰ πρὸ τῆς $\frac{20 \text{ Ιουλίου}}{1 \text{ Αὐγούστου}}$ ἑ. ἑ.

Ἐκ μέρους τῆς Σουηδικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς ἐλήφθησαν ἕλα τὰ μέτρα, ὅπως ἀσφαλισθῇ ἡ ἐπιτυχία τῶν Συνδιασκέψεων τοῦ Συνεδρίου.

Παρὰ πόδας εὐρίσχετε σημείωσιν τῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ταξειδίου τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη θέλει ἀπευθυνθῇ πρὸς ὅλας τὰς ἑταιρίας τὰς ἐνδιαφερομένας εἰς τὴν πρόληψιν ἢ περιστολὴν τοῦ ἐγκλήματος, αἵτινες παρακαλοῦνται θερμῶς νὰ ἀποστείλωσι ἀντιπροσώπους εἰς τὸ Συνέδριον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ περᾶν τὴν διακοίνωσιν τῆς ταύτης, θεωρεῖ ὠφέλιμον νὰ καταστήσῃ ὑμῖν γνωστὴν τὴν περὶ τοῦ Συνεδρίου ἔκφρασιν προσώπου ὑψηλῆς αὐθεντικότητος, τοῦ Κ. Hayes Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὅστις, ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ διαγγέλματι ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς. «Τὸ πρόβλημα, οὗτινος τὴν μελέτην προτίθεται τὸ Συνέδριον, ἢ εὐρεσις δηλ. τῶν μέσων πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ἐγκλημάτων, ἐνδιαφέρει πᾶσι τοῖς πεπολιτισμένοις Κράτεσι, καὶ τὸ Συνέδριον τῆς Στοκὸλμης, φαίνεται ὅτι θέλει εἶναι τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ σοβαροῦ τούτου ζητήματος.»

Διὰ τὴν Διεθνῆ Ποινολογικὴν Ἐπιτροπὴν

E. C. WINES.

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συνεδρίου.

Β'. — ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

1ον ΤΜΗΜΑ.

Ποινικὴ Νομοθεσία.

α'). Μέχρι τινὸς βαθμοῦ πρέπει ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς νὰ εἶναι ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Νόμου; Πρέπει ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν νὰ ἔχῃ διακριτικὴν τινὰ ἐξουσίαν ἀπέναντι τῶν καταδίκων, ἀπὸταν τὸ γενικὸν σύστημα ἤθελεν εἶ-

σθαι ἀνεφάρμοστον ἐν ἰδιαιτέrais περιπτώσεσιν; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Ekert.

β') Συμφέρι νὰ διατηρηθῶσιν οἱ διάφοροι χαρακτηρισμοὶ τῶν ἀποστερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν, ἢ εἶναι προτιμώτερον νὰ γίνῃ παραδεκτὴ μία μόνη ποινὴ φυλακίσεως, βαθμιαία κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ τὰς ἐπακολούθους συνεπέας, ἂς ἠδύνατο νὰ συνεπιφέρῃ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Thonissen.

γ') Τινὲς εἶναι οἱ ὅροι ὑφ' οὓς αἱ ποινὰί τῆς ὑπερορίας καὶ τῆς εἰς ποινικὰς ἀποικίας μεταφορᾶς ἠδύνατο νὰ κατασταθῶσι χρήσιμοι τῇ διευθύνσει τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Holtzendorff.

δ') Ποία πρέπει νὰ εἶναι ἡ δικαιοδοσία τῆς γενικῆς τῶν φυλακῶν Ἐπιθεωρήσεως; Εἶναι ἡ γενικὴ αὕτη Ἐπιθεώρησις χρήσιμος, καὶ πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ἄλλων τῶν φυλακῶν, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἰδιαίτερα ἰδρύματα τὰ διὰ τὴν κράτησιν τῶν νέων ἐγκληματιῶν; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Almquist.

2ον ΤΜΗΜΑ.

Ποινικοὶ ὀργανισμοί.

α') Ποῖον ὑπόδειγμα συμφέρι νὰ παραδεχθῇ τις διὰ τὴν διεθνῆ ποινολογικὴν καταστατικὴν; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Υνέρπες.

β') Ἡ ἰδρυσις προτύπων σχολείων, ὅπως μορφῶνται πρὸς τὸν προορισμὸν τῶν οἱ προϊστάμενοι καὶ αἱ προϊστάμεναι τῶν φυλακῶν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιθυμητὴ, ἢ χρήσιμος πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ποινολογικοῦ ἔργου; Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε ἀποκτήθεισης πείρας; Εἰσηγηταὶ οἱ Κ. Κ. Beltrani καὶ Scalia.

γ') Ποῖαι εἶναι αἱ πειθαρχικαὶ ποινὰί τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τὰ σώφρονηστήρια; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Bruin.

δ') Νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ ὄρους ἀπολύσεως τῶν καταδίκων, ἀνεξαρτήτως τοῦ Ἰρλανδικοῦ συστήματος. Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Pols.

ε') Πρέπει τὸ σύστημα τῆς ἀπομονώσεως νὰ ὑφίσταται τροποποιήσεις τινάς, ἀναλόγως τῆς ἠθικότητος, τῆς κοινωνικῆς θέσεως, καὶ τοῦ φύλου τοῦ ἐγκληματῆσαντος; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Bauer.

ς') Πρέπει ἡ διάρκεια τῆς ἀπομονώσεως νὰ ᾔηται ὠρισμένη ὑπὸ τοῦ νόμου; Δύναται ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν νὰ παραδεχθῆ ἐξαιρέσεις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἀσθενείας; Εἰσηγηταὶ οἱ Κ. Κ. Stevens καὶ Vaux.

3ον ΤΜΗΜΑ.

Προληπτικοὶ θεσμοί.

α) Προστασία τῶν ἀπολυομένων ἐνηλίκων καταδίκων πρέπει νὰ ὀργανισθῆ καὶ πῶς; Πρέπει νὰ ἀπαρτίζη ἴδιον δι' ἑκάστον φύλον ὀργανισμόν; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Robin.

β') Πρέπει τὸ Κράτος νὰ παρέχῃ ἐπιχορηγήσεις εἰς τὰς προστατευτικὰς τῶν καταδίκων ἐταιρίας καὶ ὑπὸ τίνων ὅρων; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Delamarque.

γ) Ἐπὶ ποίων βάσεων συμφέρει νὰ ὀργανισθῶσι τὰ καταστήματα τὰ προωρισμένα διὰ τοὺς νέους, τοὺς ἀθωωθέντας καθ' ὃ ἐνεργήσαντας ἀνευ διακρίσεως τεθέντας δὲ εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ διάστημα τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον; Εἰσηγητῆς ὁ Κ. Bourgat.

δ') Τὸ αὐτὸ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰστήματα τὰ ὠρισμένα διὰ παιδιά ἀνέστια, ἐπαιτοῦντα, ἐγκαταλελειμμένα κλπ. Εἰσηγηταὶ οἱ Κ. Κ. Petersen καὶ Brace.

ε) Διὰ τίνων μέσων ἡδύνατό τις νὰ ἐπιτύχῃ κοινότητα ἐνεργείας τῶν ἀστυνομιῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν, ὅπως προλαμβάνονται τὰ ἐγκλήματα, διευκολύνεται δὲ καὶ ἀσφαλιζεται ἡ περιστολὴ αὐτῶν; Εἰσηγηταὶ Κ. Κ. Guillaume καὶ Baker.

ς') Ποῖον ἤθελεν εἶσθαι τὸ καλλίτερον μέσον, ὅπως καταπολεμηθῆ ἡ ὑποτροπή; Εἰσηγηταὶ Κ. Κ. Sollohub καὶ Forey.

Εἰδοποιήσις.

Ὅπως διευκολύνῃ τὸ ταξίδιον τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου,

ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις ἠλάττωσε κατὰ 50 % τὴν τιμὴν τῶν εἰσητηρίων ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκεῖ μεταβάσιν καὶ ἐπιστροφήν.

Ὅπως ὠφελήθῃ τις τῆς εὐκολίας ταύτης διὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασιν ἀπὸ τῆς 1—¹²/₂₄ Αὐγούστου, πρέπει κατὰ τὴν ἐκ Στοκόλμης ἀναχώρησιν νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸ γραφεῖον, ἐν ᾧ ἐκδίδονται τὰ εἰσιτήρια κατὰ τὸν σταθμὸν τῶν Σουηδικῶν συνόρων, τὸ δελτάριον ὅπερ θέλει σταλῆ εἰς πάντα προσκεκλημένον, ὅστις ἀπευθύνει τὴν περὶ τούτου αἴτησιν πρὸς τὸν Κ. Dr E. Wines, Rue Jacob 20, Paris.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως δὲν δύνανται νὰ προμηθευθῶσι τοιουτοτρόπως τὰ ἐν λόγῳ δελτάρια, θέλουσι τὰ ζητήσῃ κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ ἀφίξίν των, παρὰ τῷ Mr Robinson, γραμματεῖ τῆς ἐταιρίας διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς ἐπιστήμης N° 1, Adam Street, Adelphi.

Ἡ αὐτὴ εὐκολία θέλει παρασχεθῆ διὰ τὴν ἐκ Στοκόλμης ἐπάνοδον, μέσον δελταρίων, ἅτινα θέλουσιν ἐγχειρισθῆ εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου ἐν τῷ τόπῳ τῶν συνεδριάσεων πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Ὁ ἐκ τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης εἰς Στοκόλμην μεταβαίνων δύναται νὰ ταξειδεύσῃ μέσον Κοπενάγης· ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης δύναται τις νὰ διευθυνθῆ μέσον Malmö ἢ Helsingberg, ἢ διὰ θαλάσσης μέσον Gothenbourg ἢ Χριστιανίας, (Christiania) τῆς Νορβηγίας. Ἀπὸ Gothenbourg εἰς Στοκόλμην μεταβαίνει τις διὰ σιδηροδρόμου, ἢ δι' ἀτμοπλοίου διὰ τοῦ Trollhata τῆς διώρυγος τοῦ Gotha· ἡ ὁδὸς αὕτη παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ τις τοὺς καταρράκτας τοῦ Trollhata καὶ νὰ διέλθῃ δι' ὠραίων καὶ μαγευτικῶν τοποθεσιῶν.

Διαμένων τις ὀλίγας ὥρας ἐν Gothenbourg καὶ ἐν Malmö δύναται νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς ἐκεῖ εὑρισκομένας φυλακὰς ἀπομονώσεως.

Ὅπως εὐρῆ κατοικίαν, ἀρκεῖ ν' ἀπευθυνθῆ δι' ἐπιστολῆς εἰς

τὰ ἐξῆς γνωστὰ ξενοδοχεῖα, Grand-Hôtel, Hôtel Rydberg, ἢ König Karl, ἅτινα εἰσὶ κεντρικὰ καὶ παρέχουσι δωμάτια εἰς τιμὴν 4 φράγκων καὶ ἄνω καθ' ἡμέραν.

Ἡ Σουηδικὴ Δίαιτα ἐψήφισε πίστωσιν διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον θέλει συνέρχεσθαι εἰς τὴν περίφημον αἰθουσαν τοῦ Palais Equestre, ὅπου συνεδριάζει ἡ Γερουσία.

Τὸ ἀπὸ Παρισίων καὶ Λονδίνου εἰς Στοκχόλμην ταξείδιον καὶ ἐπιστροφή ἀπαιτεῖ δαπάνην 400 περίπου φράγκων (δεκαεξήμιτ. στερλ. ἢ ὄγδοήκοντα δολλάρια) ἐν τῇ πρώτῃ θέσει.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντιπρόσωποι δύνανται νὰ ταξειδεύσωσι ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων Inman διὰ 125 δολλάρια (615 φράγκα) ἢ τῶν τῆς Ligne Nationale διὰ 100 δολλάρια (500 φράγκα), μετάδασιν καὶ ἐπιστροφή.

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο πρόκειται νὰ σχηματισθῇ ἐν Γερμανίᾳ σῶμα συμβουλευτικὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ζητημάτων, καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς γεωργικῆς, ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐπόψεως αὐτῶν. Ἀντιπρόσωποι τῶν κλάδων τούτων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καὶ ἀνώτεροι τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι θέλουσιν ἀποτελέσει τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου. Σκοπὸς εἶναι ἡ συγκέντρωσις ἐν αὐτῷ ὅλων τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα τὰ εἰδικὰ κατὰ τόπους συμβούλια ἐπεξεργάζονται εἰς πρῶτον, οὕτως εἰπεῖν βαθμὸν νὰ ὑποβάλλωνται ταῦτα εἰς νέαν ἐξέλεγχιν ἀπὸ γενικωτέρας ἐπόψεως, καὶ νὰ διαφωτίζωνται καὶ προκαλοῦνται ἐντεῦθεν τὰ προσήκοντα οἰκονομικὰ τῆς πολιτείας μέτρα, καθαριζόμενα ἀπὸ πάντος ἀποκλειστικοῦ τῶν ἰδιαιτέρων συμβουλίων πειρασμοῦ.

Διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν προϋχόντων εἰς ἐμπορικὴν, βιομηχανικὴν καὶ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν ἐλπίζεται ἡ ἄρμονία εἰς τὰ ἐν ταῖς τάξεσι ταύταις τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας ἀνταγωνιζόμενα παντοειδῆ συμφέροντα. Ἡ ἐποψὶς τῶν ἐκ τῆς πείρας φώτων κέκτηται ἰδιαιτέραν σημασίαν. Μόνος ὁ τρόπος, δι' οὗ σχεδιάζεται ἡ κατάρτισις τῆς Οἰκονομικῆς Γερουσίας, ἐπιδέχεται πλείονα συζήτησιν, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν ἐνῶ δὲ τοῦτο δύναται νὰ ἐννοηθῇ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς, εἶναι πολὺ ἀφ' ἑτέρου ἀμφισβητήσιμον ἐπὶ τῶν προϋχόντων τῆς ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς τάξεως, οἵτινες ἔπρεπε νὰ εἶναι μᾶλλον ὑποψήφιοι τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμάδων. Πρόδηλον δὲ εἶναι κατὰ πόσον ἐν δεδομέναις περιστάσεσι δύναται νὰ ἐπηρρεάσῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἰδεῶν τοῦ σχεδιαζομένου συμβουλίου ἡ ὀνομασία τῶν μελῶν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐπικρατούσης κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα δὲν πρέπει νὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν κυβερνητικῶν σκοπῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ τίθενται καὶ νὰ λύωνται ἀπὸ τῶν ἀληθῶν τοῦ ἔθνους ἀναγκῶν, εἰς τὰς ὁποίας πάντοτε παραπλάνησιν εἰσάγει ἡ θερμότης τῆς ἐν τῇ πολιτικῇ σφαίρᾳ κυματιζομένης πάλης.

Ἐν τῇ Οἰκονομικῇ τῆς Γερμανίας Γερουσίᾳ ποθοῦμενον εἶναι ὅπως συναντηθῶσιν ἀφ' ἑνὸς τὰ ὑπέροχα τεχνικὰ στοιχεῖα καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅλοι τῶν σπουδαιότερων οἰκονομικῶν γνωμῶν αἱ παραλλαγαί. Τοιοῦτοτρόπως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐκ τοῦ μέσου τοῦ συμβουλίου τούτου δύναται νὰ συγκροτηθῇ τὸ ἄθροισμα τῶν πληροφοριῶν ἐκείνων, αἵτινες θέλουσιν ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων. Οὐδεὶς κατηγορεῖ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐθνῶν, ὅτι δὲν δύνανται πάντες νὰ εἶναι εἰδικοί εἰς ὅλα τὰ ζητήματα· ὅταν ὅμως τινα ἐξ αὐτῶν, ὡς τὰ οἰκονομικὰ, ἀφορῶσιν εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν τοῦ ἔθνους, χρησιμωτάτη εἶναι ἡ προμελέτη καὶ ἡ προκατασκευὴ αὐτῶν ἐν ἰδιαιτέrais καὶ σοβαραῖς εἰδικῶν ἀνδρῶν συνελεύσεσι.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς

Γερουσίας δὲν πρέπει νὰ εἶναι τόσον περιορισμένος, ὅσον τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀποδεικνύει· ἄλλως θὰ ἔτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτῆς ὀλίγας ἀποκλειστικὰς γνώμας καὶ νὰ συντρίψῃ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῶν ἀποφάνσεων ἐαυτῆς ὑπὸ τὸ βᾶρος τῆς ἑτερομεροῦς τῶν ζητημάτων ἐπιλύσεως. Ἡ εἰδικότης τῶν μελῶν τοῦ προκειμένου συμβουλίου πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἀποκλείῃ τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν καὶ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ συζητήσεων. Ἐπομένως ἔρευναι τινὲς κατὰ σκοπὸν, καὶ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τοῦ συμβουλίου τούτου ἐνεργητέαι, ἀναγκαίως εἰσάγονται εἰς τὰ ἔργα τῆς Οἰκονομικῆς Γερουσίας. Ἐν γένει τὰ πορίσματα αὐτῆς πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν τῶν δικαστικῶν, τρόπον τινὰ, ἐκτιμήσεων, ἵνα ἀναβιβάζωνται ἐκάστοτε εἰς τὴν προσδοκωμένην ἐν τῇ ἐθνικῇ διοικήσει περιωπήν.

Ἡ ἰδέα τῆς Οἰκονομικῆς Γερουσίας ἔχει ἐν Γερμανίᾳ τὸ πρόηγούμενον τῆς Ἐμπορικῆς Διαίτης, εἰς ἣν πέμπουσιν ἀντιπροσώπους τὰ κατὰ τόπους βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ συμβούλια. Προέρχεται μάλιστα ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἰκανὴ ποσότης ἐμποδίων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προτεινομένου ὀργανισμοῦ, διότι, κατὰ τινὰς, ἡ Ἐμπορικὴ Διαίτα δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν Οἰκονομικὴν Γερουσίαν. Ἄλλ' ἐν πρώτοις ἡ Διαίτα εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ, ὥστε ἡ γεωργικὴ τάξις δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐντὸς αὐτῆς. Ἐπειτα ὁ μηχανισμὸς τῆς φέρει ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀποκλειστικὸς ὑπερῶς πωστὰς συμφερόντων προκάτεσχευασμένων. Δὲν εἶναι ἐντὸς αὐτῆς τὸ ψυχρὸν ἐκεῖνο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἰσάγεται διὰ τῆς ἐρέυνης εἰς τὰ πονοῦντα τὴν οἰκονομικὴν κοινωνίαν ζητήματα, ἀνευ πάθους καὶ ἀνευ προκαταλήψεως.

Θὰ εἶπη τις, προσοχὴ μὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Γερουσία ὑποπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα· ὑπὸ τὴν ἐπόψιν δὲ ταύτην ἀναπτύσσονται τὰ μείζονα ἐπιχειρήματα τῶν ὑποστηριζόντων, ὅτι τὰ μέλη αὐτῆς πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πάντως ἐμπνέεται ὑπὸ γενικώτερων σκοπῶν. Ἐν τούτοις ἡδύνατο νὰ εὐρεθῇ μέση τις ὁδὸς· καὶ κύκλος δὲ τις

προσόντων διὰ τοὺς ἐκλογεῖς καὶ διὰ τοὺς ἐκλεξιμους δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄσχετος εἰς τὴν ἀρμονικὴν συγκρότησιν σώματος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χορηγήσῃ σημαντικώτατας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας μελέτην καὶ ἀνάπτυξιν. Καθόλου εἶπεῖν, αἱ οἰκονομικαὶ γνώσεις ὑπερβαίνουσι τὰ ὄρια τῶν συνήθων ἐπιτροπῶν· ἐπομένως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πρακτικώτατος ὁ ἀνώτερος ἐκεῖνος ὀργανισμὸς, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἡ Πολιτεία δύναται ἐκάστοτε νὰ πορίζηται τὸ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς οἰκονομικῆς φῶς.

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΛΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΛΙΑΙ ΛΙΜΝΑΙ.

Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἄλφειοῦ κεῖται τὸ χωρίον Βολάντζα, τὸ ὁποῖον, ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ ὀνόματος, ὑποτίθεται, ὅτι ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχαίου Βώλακος, ὅστις ὑπὸ μὲν τοῦ Πολυβίου κατατάσσεται μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Τριφυλίας, ὑπὸ δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς διοικητικὴν ἔδωκε τὸ ὄνομα εἰς τὸν δῆμον Βώλακος. Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου τούτου κατὰ τὸ πλεῖστον παρατηρεῖται ἐπὶ τοῦ χάρτου μεγάλη ὑδατώδης ἔκτασις, τὴν ὁποῖαν γνωρίζουσιν οἱ τελευταῖοι αἰῶνες ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰχθυοτροφεῖον Ἀγουλινίτσης καὶ Καϊάφα. Ἡ μελέτη τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν ταύτην οἰκονομικῶν ὄρων ἡδύνατο νὰ κινήσῃ τὴν περιέργειαν καὶ ἐπὶ τέλους μεταρρυθμισαίν τινὰ τῶν κειμένων ἀπὸ εἰδικῆς τοῦ πραγματικοῦ ἐπισκοπήσεως. Τοιουτοτρόπως τὰ ἐπόμενα ἔγγραφα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προοίμιά τινὰ περαιτέρω ἐρέυνης καὶ ἐνεργείας ἐν τινι προσεχεῖ διοικητικῇ καὶ οἰκονομικῇ μέλλοντι.

Ἐν Ἀγουλινίτῃ, 12 Ὀκτωβρίου 1877.

Κύριε,

Ἐλαβον εὐχαρίστως τὴν ἐπιστολὴν σας· εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν τεθέντων μοι ζητημάτων ἀπαντῶ ὡς ἑξῆς :

Τὸ Ἰχθυοτροφεῖον Ἀγουλινίτζης ἀριθμεῖ πλέον τῶν 70 χιλιάδων στρεμμάτων ἔκτασιν καὶ ἐνοικιάζεται δεκαετῶς, τῆς τρεχούσης δὲ δεκαετίας τὸ ἐνοίκιον, τὸ ἀποδιδόμενον ἐτησίως εἰς τὸ δημόσιον, ἀναβαίνει εἰς δραχ. 75 χιλιάδας. Ὀνομάζεται Ἰχθυοτροφεῖον Ἀγουλινίτσης καὶ Καϊάφα, διότι ἂν καὶ συνεχέται ἡ λίμνη ἢ τοῦ Καϊάφα μετὰ τῆς λίμνης τῆς Ἀγουλινίτσης, καλλιεργοῦνται ἀμφότεραι χωριστὰ μετὰ μικρᾶς διαφορᾶς τῆς καλλιεργείας. Τὸ κυριώτερον εἰσόδημα τῶν ἰχθύων (ἢ χεροβολιᾶ) συναίεται ἀπὸ τὸν Ἰούλιον καὶ ἐξοδεύεται μετὰ τὰς 6 Αὐγούστου. Ἐν τῇ λίμνῃ Καϊάφα ὑπάρχουσι θερμὰ ὕδατα, χυνόμενα ἐξωθεν αὐτῆς, καὶ μάλιστα ἐν πλημμύρᾳ συνεχόμενα μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς ἡλιατικῆς αὐτῶν ιδιότητος εἶναι ἀνεγνωρισμένη, πρὸ διετίας δὲ τὰ ἐνοικίασε τὸ δημόσιον. Ἡ χεροβολιᾶ τοῦ Ἰχθυοτροφείου Ἀγουλινίτσης καλλιεργεῖται ἀπὸ τὸν Μάϊον, ὅτε γίνεται ἑναρξίς τῶν ἀναγκαίων ἐργασιῶν, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἢ καὶ ἀρχῶν Ὀκτωβρίου, κατὰ τὸν καιρὸν. Ἐκτὸς τῶν ἰχθύων ἀλιεῦνται καὶ ἐγχέλις, τῶν ὁποίων ἡ κατανάλωσις ἐνεργεῖται ἀπὸ τῶν μέσων Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου. Διὰ τὴν ἐτησίαν καλλιέργειαν τῶν ἰχθυοτροφείων ἐξοδεύονται περὶ τὰς εἴκοσι χιλ. δραχμῶν· πάντοτε δὲ οἱ ἐνοικιασταὶ εὐρίσκουσι σπουδαίας ὠφελείας.

Πλοῦτος πράγματι ἤθελεν εἶσθαι, εἰάν ἡ λίμνη ἀπεξηραίνετο, ὅπερ ἤθελεν εἶσθαι σωτήριον καὶ διὰ τὴν δημοσίαν υἱείαν, ἥτις τὰ μέγιστα πάσχει ἐκ τῶν λιμναίων ἀναδόσεων. Ἡ προκειμένη λιμναία ἔκτασις χωρίζεται τῆς θαλάσσης καθ' ἕλον τὸ μῆκος ἀπὸ γλῶσσαν ξηρᾶς ὀμαλωτάτης καὶ ἰσοπέδου, ἐχούσης πλάτος ποῦ 100 καὶ ποῦ 150 περίπου μέτρων, εἰς τρόπον ὥστε, τρικυμιῶσα ἢ θάλασσα τὸν χειμῶνα, εἰς πολλὰ μέρη τῆς ἐκτάσεως τῆς ξηρᾶς ρίπτει τὰ ὕδατα αὐτῆς ἐντὸς τῆς λίμνης καὶ ἐπαυξάνει τὴν κατάκλυσιν.

Ἐπισυνάπτω ἀντίγραφον πράξεως τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Βώλακος, σχετικῶς πρὸς τὰ θέματα τῆς ὑμετέρας ἐπιστο-

λῆς. Εἶμαι δὲ πρόθυμος, ἵνα χορηγήσω ὑμῖν καὶ πᾶσαν ἐτέραν πληροφορίαν.

N. ΛΑΜΠΡΟΥΛΙΑΣ.

Ἀριθ. 37.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βώλακος.

Συγκείμενον ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος Β. Καποπούλου καὶ τῶν ὑποφαινομένων μελῶν.

Συνῆλθε σήμερον εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ Δημοτικῷ καταστήματι μεθ' ὃ ἀποχωρήσαντος τοῦ Δημάρχου, Ν. Λαμπρούλια, ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχ. ΙΖ. πρακτικᾶ, εἶναι ἡ πρότασις τοῦ Δημάρχου περὶ ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Ἀγουλινίτσης καὶ Καϊάφα, ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Ὅτι ἡ λίμνη, ἀποτελοῦσα τὰ συνεχόμενα Ἰχθυοτροφεῖα Ἀγουλινίτσης καὶ Καϊάφα, καλύπτει γαίας ἐκτάσεως περίπου τῶν 100 χιλιάδων στρεμμάτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον ἀπολαμβάνει κατ' ἔτος μόνον δραχμᾶς 55 χιλιάδας, προσφερθεῖσας εἰς τὸ τρέχον ἐνοίκιον τῆς δεκαετίας. Ὅτι ἡ καλυπτομένη αὕτη γῆ, κειμένη κατὰ τὴν παραλίαν περιφέρειαν τῶν Δήμων Βώλακος, Σκυλλοῦντος καὶ μικροῦ μέρους τοῦ Δήμου Ἀρῆνης τῆς Ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, εἶναι τῆς πρωτίστης ποιότητος, καὶ ἅπαντα καλλιεργηθῆσεται ἀποξηραίνουμένης τῆς λίμνης, ὑπαρχούσης τῆς ὁποίας αἱ καλλιεργούμεναι ἤδη γαῖαι εἶναι περιρυσμένοι καὶ οἱ κάτοικοι λίαν στενοχωρημένοι διὰ τὴν ἔλλειψιν γαιῶν ἀναλόγων.

Ὅτι τὸ Δημόσιον ἐκ τῆς καλλιεργείας γαιῶν τοιούτων, ποτιζομένων μάλιστα τῶν πλείστων ἐκ τοῦ αὐλακος, θέλει ἀπολαμβάνει εἰσόδημα ἐτήσιον ἀπὸ τὴν φορολογίαν περίπου τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, τὸ ὁποῖον αὐξηθήσεται σπουδαίως ἐὰν ἐπ' αὐτῶν ἀποκατασταθῶσι κτήματα κλπ.

Ὅτι ἐκ τῆς ὅλης αὐτῆς ἐκτάσεως τῶν γαιῶν δὲν ἀποξηραίνονται τὰ ὕδατα τὰ ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Καϊάφα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καλύψουν ἕως 100 στρεμμάτων γαιῶν ἔκτασιν

ἀλλὰ περὶ μόνον τῶν ὑδάτων τούτων ποιεῖ λόγον ὁ Παισα-
νίας ὡς ἱματικῶν, ἀναγνωρισθέντων ὡς τοιούτων πρὸ ὀλίγων
ἤδη ἐτῶν, καθ' ἃ συρρέει πλῆθος πασχόντων καὶ ὠφελεῖται
κατὰ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ ἰατρῶν ἐπιστημό-
νων· ἀν δὲ περὶ τούτου ληφθῆ ἡ ἀπαιτουμένη πρόνοια, σπου-
δαίως θέλει ὠφελεῖται τὸ δημόσιον μὲ τὴν σωτηρίαν τῶν πα-
σχόντων.

Τὸ Συμβούλιον ἀναγνωρίζον, ὅτι ἡ ἀποξήρανσις τῆς λίμνης
εἶναι ἐφικτὴ, ἢ ὑπαρξίς τῆς ὁποίας, μὴ ἀναφερομένη οὔτε εἰς τὸν
Παισανίαν (ἐκτὸς τῶν πηγῶν τοῦ Καϊάφα) οὔτε εἰς ἄλλον τινα
μεταγενέστερον ἱστοριογράφον, μετρᾷ ἤδη τρεῖς ἢ τέσσαρας
αἰῶνας κατὰ τὰς σωζομένας εἰς τὸν τόπον παραδόσεις, καὶ
ἀναφαίνεται κάλλιστα ἐντὸς αὐτῆς μεγάλος αὐλαξ (ἡ ἐργα-
σία τοῦ ὁποίου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ὑπὸ τὰ ὕδατα) δι' οὗ
διοχετεύονται τὰ συρρέοντα ὕδατα εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἔκτα-
σιν καὶ τὰ ῥέοντα ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Καϊάφα. Ἄλλ' ὁ αὐλαξ
οὗτος ὑπὸ περιστάσεις φαίνεται ἐθνικῶς ἀνωμάλους παρημε-
λήθη, τὰ δὲ συρρέοντα πανταχόθεν ὕδατα, ἀπὸ καιροῦ εἰς και-
ρὸν, μὴ εὐρίσκοντα διέξοδον, ἐλίμναζον καὶ οὕτως ἐσχηματί-
σθη ἡ ἐνυπάρχουσα ἤδη λίμνη, περὶ ἧς ἔκτοτε μέχρι σήμερον
οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια, καὶ ἤρκειτο τὸ Δημόσιον ν' ἀπολαμ-
βάνῃ μόνον τὸ εὐτελὲς εἰσόδημα τῆς ἐνοικιάσεώς της ὡς ἰχ-
θυοτροφεῖον.

Θεωροῦν, ὅτι ἡ ἀποξήρανσις τῆς λίμνης, ἐκτὸς ὅτι θ' ἀπο-
καταστήσῃ εὐτυχεῖς τοὺς περίξ κατοίκους καὶ τοὺς πολίτας
ἔσοι θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ
ὠφελῆται τὸ Δημόσιον εἰκοσαπλάσιον εἰσόδημα παρ' ὅ,τι ἤδη
ἀπολαμβάνει ἀπὸ τὴν ἐνοικιαζομένην λίμνην, ἀλλὰ θὰ βελ-
τιώσῃ καὶ χιλιάδων λαοῦ τὴν υἰεῖαν, περὶ ἧς περὶ πολλοῦ
ποιεῖται ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἡ ὁποία υἰεῖα πάσχει καὶ σπου-
δαίως βλάπτεται ἀπὸ τὰ ἔλη καὶ κακὰς ἀναθυμιάσεις τὰ γε-
νόμενα καὶ ἀναπτυσσόμενα ἐκ τῆς λίμνης, ἐξ ἧς προέρχεται
καὶ ἡ καθ' ὅλους τοὺς τρεῖς Δήμους ὑπάρχουσα πληγὴ τῶν
κωνάπων, καὶ ἔνεκα τῆς ἀποξήρανσεως ταύτης θὰ χρησιμο-

ποιηθοῦν τὰ ἱματικά ὕδατα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἀναμειγμένα μὲ
τὴν λίμνην εἶναι πολὺ ὀλιγώτερον ὠφέλιμα.

Παιμψηφεῖ παραδέχεται τοιαύτην πρότασιν καὶ ἰκετεύει τὴν
Σ. Κυβέρνησιν, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀποξήρανσεως τῆς
ἐν λόγῳ λίμνης διὰ τὸ σπουδαῖον συμφέρον τοῦ τε Δημοσίου,
τόσων πολιτῶν, καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς κοινῆς υἰεῖας καὶ
ἐντελῆ χρησιμοποίησιν τῶν ἱματικῶν ὑδάτων Καϊάφα.

Ἐν Ἀγουλινίτζῃ τὴν 9 Ἰουλίου 1872.

Τὸ Συμβούλιον

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Ἐν Ἀγουλινίτσα τῇ 20 Νοεμβρίου 1877.

Κύριε,

Ἀπαντῶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀπὸ 18 παρελθόντος μη-
νὸς ἐπιστολῆς σας.

Τὰ ὕδατα τῶν λιμνῶν ἐλαττοῦνται σπουδαίως κατὰ τὸ θέ-
ρος· ἐν περιπτώσει μάλιστα ἐλλείψεως μεγάλων ἐντὸς τοῦ
ἔτους βροχῶν, αἱ λίμναι ξηραίνονται ἐπαισθητῶς. Ἐπεταὶ
ἐντεῦθεν καὶ ἐξ ὄλων τῶν φαινομένων, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν δὲν
ἀναβρύουσιν ἐπιτοπίως, ἐκτὸς ἀσημάντου ποσότητος, ἀλλὰ
συγαθροίζονται καὶ αὐξάνουσιν ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς,
τῶν διαφόρων μικρῶν ῥυάκων, τῶν καταρρέοντων καθ' ὅλην
τὴν ἀνατολικο-μεσημβρινὴν γραμμὴν κατὰ μῆκος τῶν λι-
μνῶν, ἐχουσῶν ἔκτασιν 4 ἕως 5 ὥρας, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ὑδά-
των τῆς θαλάσσης, τὰ ὁποῖα καθ' ὅλην τὴν δυτικὴν παρα-
λίαν γραμμὴν ἐν ταῖς τρικυμίαις χύγονται ἐντὸς τῆς λίμνης
εἰς μεγάλας ποσότητας. Τὰ ὕδατα τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ
ῥέοντες πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς λίμνης, εἰς ἀπόστασιν 150
ἕως 200 μέτρων, χορηγοῦσι καὶ αὐτὰ ἐν καιρῷ πλημμυρῶν
τὸ μέρος των ἀπὸ τοῦ τμήματος τῆς λίμνης τοῦ καλουμένου
Σεντοῦχι. Ἐπίσης συντρέχει εἰς τὴν ὑδατίνην ταύτην περι-
φέρειαν καὶ ἡ πηγὴ τῶν θερμῶν καὶ ἱματικῶν ὑδάτων τοῦ
Καϊάφα ἀπὸ τὴν Μποῦκα αὐτοῦ, ἥτις ἐστὶν ὁ ὑπάρχων καὶ

κατ' ἔτος πρὸς ἰχθυοκαλλιέργειαν ἀνοιγόμενος χάνδαξ, δι' οὗ ἐξέρχονται τὰ ὕδατα τῆς λίμνης πρὸς τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ θέρος καὶ τὰ θαλάσσια πρὸς τὴν λίμνην κατὰ τὸν χειμῶνα, ὡς καὶ τὸ θέρος αὐτὸ ὁσάκις οἱ δυτικοὶ ἄνεμοι εἶναι ἰσχυροί. Ἰδιαιτέρας σημειώσεως χρήζουσι καὶ τὰ ὕδατα τοῦ ρύακος ἢ ξηροποτάμου τοῦ ἁγίου Ἰσιοδώρου, ὅταν οὗτος πλημμυρῇ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς λίμνης Καϊάφα. Ἄλλα ὕδατα ἐξ ἄλλης περιφερείας δὲν φαίνονται ἐξορροῦντα πρὸς τὴν περὶ τῆς πρόκειται λιμναίαν ἑκτασιν.

Μεταξὺ τῶν ἰχθυοτροφείων Ἀγουλινίτζης καὶ Καϊάφα ὑπάρχει ὁδὸς, τὴν ὁποίαν δεικνύει ὁ χάρτης, γεφυρωμένη εἰς τὸ ἐλῶδες μέρος αὐτῆς, κατὰ πλάτος 15 — 20 μέτρων καὶ ἔχουσα δύο κυρίας γεφύρας, δι' ὧν ρέουσι καὶ ἐνοῦνται τὰ ὕδατα· ἀλλ' ἐν πλημμύραις καλύπτεται ἡ γεφυρωμένη αὕτη ὁδὸς, ἐνουμένων καὶ ρεόντων τῶν ὑδάτων ἀνωθεν αὐτῆς. Εἰς ἀπόστασιν πλεον τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης πρὸς τὰ κάτω εἶναι τὸ ὄριον τῶν δύο ἰχθυοτροφείων ὀνομαζόμενον Γεφυρούλια· ἡ στενωτέρα ἑκτασις τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ εἶναι κατὰ τὸ μέρος τὸ ἐπονομαζόμενον Κλειδί, ἑκατέρωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι ἕλος καὶ πρὸς ἀνατολὰς τὸ ὄρος Καϊάφα (Σαμικὸν, εἰς ὃ διατηρεῖται τεῖχος πελασγικὸν, ὀνομαζόμενον νῦν Ἑλληνικόν). Ἡ θέσις αὕτη, ὡς ἐκ τῆς στενότητος, τοῦ τεлмаτώδους καὶ δασώδους αὐτῆς, ἦτο ἑκπαλαι ὑπόπτος καὶ διὰ τοῦτο ὑπῆρχε ἐπὶ Τουρκοκρατίας στρατῶν ἐγγὺς αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ τεῖχη εἰσέτι διατηροῦνται καὶ ἐπὶ Βαβαροκρατίας δὲ ὠκοδομήθη νέος στρατῶν, εἰς ὃν ἐστάθμευεν ἐνωμοτία χωροφυλακῆς, μακρὰν τοῦ Τουρκικοῦ ὀλιγώτερον τῆς ἡμισείας ὥρας κείμενος.

Ἡ ὑπὸ τὰ ὕδατα μεγάλη διώρυξ, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν λίμνην Καϊάφα διευθύνεται διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς τῆς λίμνης Ἀγουλινίτζης πρὸς τὸν Ἀλφειόν· φαίνεται δὲ ἔτι δι' αὐτῆς ἐχύνοντο εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον τὰ ὕδατα τῆς θερμῆς καὶ ἰαματικῆς πηγῆς, καὶ πάντα τὰ ἐκ πλημμυρῶν καὶ διαφορῶν μερῶν τῆς περιφερείας εἰσρέοντα ὕδατα.

Ἐὰν ἡ μεταξὺ θαλάσσης καὶ λίμνης ταινία ἀφαιρεθῇ ἢ

ἀνοιχθῇ εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα, βεβαίως τὰ ὕδατα τῆς λίμνης θὰ χύνωνται ὅλα πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ τὸ χειμῶνα τὰ κύματα καὶ αἱ τρικυμῖαι θὰ ἀνανεοῦσι τὰς αἰτίας τῆς ἐπιχώσεως καὶ τῆς ἐκ θαλασσίου ὕδατος λιμνάνσεως. Πάντοτε ὅμως ἢ μέθοδος τῆς διανοίξεως μεγάλων χανδάκων, πλάτους 20 περίπου μέτρων, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς χρησιμωτάτη· εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι κατ' ἔτος οἱ ἐνοικιασταὶ ἀνοίγουσι τοιούτους μικροτέρους κατὰ τὸν Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ ἀρχὰς Ἀπριλίου, οὕτω δὲ δι' αὐτῶν τὰ ὕδατα τῆς λίμνης, χύνονται πρὸς τὴν θάλασσαν, εἰς ὅπερ οἱ ἐνοικιασταὶ προβαίνουσι ὅπως εἰσέλθωσιν ἐκ τῆς θαλάσσης ἰχθύες εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐλαττωθῶσι τὰ ὕδατα ταύτης πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλλιέργειας τῆς, ἣτις δὲν εὐδοκιμεῖ ἐὰν ἡ ποσότης τῶν ὑδάτων δὲν εἶναι μέχρι κανονικοῦ τινος ὀρίου.

Ἡ πεδιάς εἶναι χθαμηλῆ, καὶ οἱ πνέοντες ἄνεμοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἰδίως τὸ θέρος, δυτικοί, τὸν χειμῶνα δὲ καὶ μεσημβρινοί, ἰσχυρώτατοι κατὰ τὰς τρικυμῖας. Ἐπὶ τῆς γλώσσης, ἣτις διαχωρίζει τὴν λίμνην ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὑπάρχουσι τῆδε κακεῖσε ὑψώματα ἐξ ἄμμου θαλασσίας ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῆς βίας τῶν κυμάτων σχηματισθέντα. Ὅταν ὁ Ἀλφειὸς πλημμυρῇ, ὅπως ἀνεπαίσθητοι καθίστανται αἱ κινήσεις τῶν ὑδάτων τῆς παραλίας, ὅπως καὶ ἐπὶ ἐκτάκτων τρικυμιῶν.

Ἐν μὲν τῇ μικροτέρᾳ λίμνῃ Καϊάφα ὑπάρχουσι δύο νησίδια, ὀνομαζόμενα Ἁγία Λικατερίνη. Ἐν δὲ τῇ μεγαλειτέρᾳ λίμνῃ (ἰχθυοτροφεῖον Ἀγουλινίτζης) ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς νησίδια Μπογάζια ἐπονομαζόμενα· Ψύλιθρα ἐκτάσεως 5 περίπου στρεμμάτων, Κομένο ἕως 4 στρέμ. Βλασεῖκο 2 στρέμ. Ἀγουλινιτζεῖκο ἕως 8 στρεμ., Κουκουάρα καὶ Ἀνέστορα 20 στρεμ., Ἀλητζελεπέικο 4 στρέμ., Κρεσταινέικο 4 στρεμ., Ρουβέικο 4 στρεμ. Ἄπαντα εἶναι κατάφυτα, περιέχουσι δὲ αὐτοφυεῖς ἀγριελαίας, σκύντα, ρίκια, βουρλιάς, καὶ ἄλλους θάμνους· ἐπὶ ἐνός ἢ δύο εὐρίσκονται καὶ ἄγριαι συκαί.

Τῆς τελευταίας λίμνης τὰ νησίδια ἐκατοικοῦντο, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως, ὑπὸ τῶν περίε πληθυσμῶν

καὶ ἐξ ἀπωτέρων ἐτι μερῶν· τὰ προσημειωθέντα ὀνόματά των τριακῆτην ἔχουσι τὴν καταγωγὴν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀγουλινιτζῆς ἦσαν μάχιμοι, ἠνώχλου δὲ κατὰ πολὺ τοὺς Τούρκους, ἠγαγκασμένους γὰ διαβαίνωσι συχνὰ ἐκεῖθεν, ἀπὸ τῶν Μεσηνιακῶν φρουρίων εἰς τὰ τῶν Πατρῶν διευθυνόμενοι. Ὁ Ἰβραὴμ Πασσᾶς ἐπετέθη πανστρατιά κατὰ τῶν νησιδίων τὰ ὁποῖα ὑπερήσπιζον οἱ Ἀγουλινιτζαῖοι, ὀφελούμενοι ἐκ τῶν ἐλῶν τῆς λίμνης εἰς ἃ μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἠδύνατο νὰ βαδίξῃ καὶ προχωρῇ ὁ τακτικὸς τῶν Τούρκων στρατός· ἐπιτέλους ἀνακαλυφθεῖσης πῆς διόδου ὑπὸ ἐτέρου τουρκικοῦ σώματος, προσεβλήθησαν τὰ νησιδία τῆς κυρίας παρατάξεως ἐξ ὀπισθεν, ὅπερ ἠνάγκασε τοὺς ἡμετέρους νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πρῶτην τῶν γραμμῶν καὶ νὰ συγκεντρωθῶσι, μετὰ τινὰς ἀπωλείας εἰς γυναῖκας καὶ πολεμιστάς, εἰς τὸ Ἀγουλινιτζέικο νησιδίον, ἐκ τοῦ ὀπίου ἐπήνεγκον μεγάλην θραῦσιν ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, πρεῖς εἰς μάτην ποιήσαντος ἐφόδους. Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ στρατιωτικῆς τῶν τόπων τούτων σημασίας, δύναται νὰ προστεθῇ ἐν παρόδῳ ὅτι μετὰ τὴν Ἀγίαν Λαύραν δευτέρα ἢ τρίτη ὑψώσε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἢ Ἀγουλινιτζα, συντρίψασα τὴν δύναμιν τῶν Λαλαίων Τούρκων, ὅταν ἐξεστράτευσαν οὗτοι κατ'αὐτῆς, καὶ συντηρήσασα τὸν ἀγῶνα πῆς ἀνεξαρτησίας μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας, ἐν ᾧ χρόνῳ πολλὰ τῆς Ἠλείας καὶ ἄλλων μερῶν ὑπετάσσοντο ἐνώπιον τοῦ Ἰβραὴμ.

Ἐν τῇ λίμνῃ δύναται νὰ πλέωσι λέμβοι, ἀλλὰ δὲν συγκιθίζονται· μεταχειρίζονται δὲ ὡς καταλληλότερα τὰ μονόξυλα, τὰ ὁποῖα πλέουσι καὶ εἰς τὰ μᾶλλον ἀβαθῆ μέρη, χρησιμεύοντα εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ λαιπὴν ἐργασίαν τοῦ Ἰχθυοστροφείου· τὸ μονόξυλον εἶναι στέλεχος χανδροῦ δένδρου (κουκουναράς), τὸ ὁποῖον σκαπτόμενον σχηματίζεται εἰς εἶδος πλοιαρίου ἄνευ προσαρτήσεως ἄλλου ξύλου.

Πλησίον τῆς λίμνης, πρὸς τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν μέρος αὐτῆς, κεῖνται τὰ ἐξῆς χωρία ἀνήκοντα εἰς πρεῖς δήμους. α') Δήμος Βώλακος· Ἀγουλινιτζα, ὀλιγώτερον τῆς ἡμισείας ὥρας

ἀπέχουσα τῆς λιμναίας ὄχθης· Ἀνεμοχώρι ἀπέχον περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας ἐκ τῆς λίμνης. β') Δήμος Σκιλλεῦντος· Ράχαις, νέον χωρίον κτισθὲν ὑπὸ ὄρεινῶν ἐποίκων περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς λίμνης· Ἀλητζελεπῆ περὶ τὴν μίαν ὥραν μακρὰν τῆς λίμνης· Ταῦλα συνοικία κτηματική περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχουσα τῆς λίμνης. γ') Δήμος Ἀρήνης· Ξεροχώρι ἡμίσειαν περίπου ὥραν μακρὰν τῆς λίμνης· Ζαχάρο καὶ Κακόβατος περὶ τὴν μίαν ὥραν. Μεσογειότερον δὲ καὶ εἰς μακροτέρας ἀποστάσεις, 1 1/2, 2, καὶ 3 ὥρων, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα πολλὰ χωρία, ἀνήκοντα εἰς τοὺς τρεῖς προμνησθέντας δήμους.

Λιμὴν δύναται νὰ κατασκευασθῇ σπουδαῖος καὶ σχετικῶς διὰ μικρῶν δαπανῶν ἐν τῇ λίμνῃ Καϊάφα, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς προεκτεθείσης ὁδοῦ καὶ προχωρῶν πρὸς τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν μέρος αὐτῆς· ἡ μὲν φύσις τοῦ τόπου κατάλληλος, ἡ θέσις ἕμως ἀπόκεντρος. Διὰ μεγάλης δαπάνης δύναται νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν καὶ ἐντὸς τῆς λίμνης Ἀγουλινιτζῆς, ἱκανῶς εὐρύχωρος, ἀνοιγομένου στομίου ἀναλόγου ἐπὶ τῆς μετὰξὺ θαλάσσης καὶ λίμνης προεκτεθείσης γλώσσης τῆς γῆς καὶ βαθυνομένων τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης διὰ τῶν φυσικῶν εὐκολιῶν τὰς ὁποίας εἰς τὰς νεωτέρας μηχανὰς χορηγεῖ τὸ τελματῶδες ἔδαφος. Σπουδαιότερος ἕμως λιμὴν πρὸς πάντας τοὺς συνδυασμοὺς δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ· θὰ ἔχη οὗτος πρὸς ἄρκτον μὲν τὸν Πύργον, ἀνατολικομεσημβρινῶς δὲ τὴν Ἀγουλινιτζαν εἰς ἀπόστασιν μιᾶς περίπου ὥρας. Τὸ ἥμισυ τῶν κεφαλαίων ὅσα μέχρι τοῦδε κατεβλήθησαν διὰ τὸν λιμένα Κατακώλου εἰάν καταβάλλοντο διὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀλφειοῦ, ἤθελεν εἶσθαι ἤδη λιμὴν κατηρτισμένος, σημαντικώτατος καὶ εἰς πολὺν καταλληλοτέραν θέσιν· ἀρκεῖ νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν καὶ ἀπώτερον τι μέλλον τακτοποιήσεως τοῦ ποταμοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας εἰς τὰ μεσόγεια, ἵνα ἐπισκοπήσῃ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς ιδέας ταύτης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θερμὰ ὕδατα τοῦ Καϊάφα, ἐξέρχονται ταῦτα

ἀπὸ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ πετρώδους ὄρους Σαμικοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι σχηματισμένη μεγάλη ὄπη ὡς αὐλαξ ἐκτεινομένη εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ, σχηματισθεῖσα βεβαίως ἀπὸ ἠφαιστείου ἐκρήξεως. Τὰ ὕδατα ταῦτα δὲν ἔχουσι σχέσιν μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης, ἐξερχόμενα δὲ ἐκ τοῦ ὄρους χύνονται ἀπλῶς ἐντὸς αὐτῆς. "Όταν τὰ ὕδατα τῆς λίμνης πλημμυροῦσι τὸν χειμῶνα ἰδίως, καλύπτεται ἡ ἐπιφάνεια τῶν θερμῶν ὑδάτων, τὰ ὁποῖα ἵνα διατηρῶσι τὴν ἔξοχον τῷ ὄντι ἰαματικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα πρέπει νὰ λαμβάνωνται, ὅταν τὰ ὕδατα τῆς λίμνης ἐλαττούμενα καταπίπτωσι πέντε ἢ ἕξ βήματα, ὅπερ συμβαίνει κατὰ τὸ θέρος, ὅταν ἀνοίγηται τὸ στόμιον Καϊάφα καὶ τὰ ὕδατα τῆς λίμνης χύνωνται εἰς τὴν θάλασσαν. Πρὸς χρῆσιν τῶν ἰαματικῶν ὑδάτων τοῦ Καϊάφα ἐγένοντο πρό τινος παραπήγματα καὶ διάφοροι λουτρῶν κατασκευαί, προσερχομένων τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἀπὸ τῆς 15 Ἰουνίου μέχρι τέλους Αὐγούστου, τόσον διὰ τὸ θέρος ὅσον καὶ διότι τὰ ὕδατα τῆς λίμνης κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶναι ἠλαττωμένα.

N. ΛΑΜΠΡΟΥΛΙΑΣ.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ 1821.

Ἡ ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀνεγνώρισε, διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1829 ὑπὸ στοιχ. Ε' ψηφίσματός της, τὰ δικαιώματα τῆς Ἰδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρρῶν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ναυτικὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν αἱ νῆσοι αὗται κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, παρέσχε δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πληρεξουσιότητα, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐρευνὰν τῶν δικαιωμάτων τούτων, τὰ ὁποῖα καθ' ὅλας τὰς προηγουμένας Συνελεύσεις ἐπεκυροῦντο καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς ἐκκαθάριον, ἣτις δὲν ἐπετυγχάνετα.

Ἡ πληρεξουσιότης, ἦν ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις ἐχορήγησε, δὲν ἐτέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπικρατείας· ἀλλ' εὐθὺς ἐχηματίσθησαν ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου δύο ἐπιτροπαί, ἡ πρώτη ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἡ δευτέρα ἐν Ναυπλίῳ, αἵτινες, ἐρευνήσασαι κατὰ τὰ ἐνόντα, κατήρτισαν δύο ἐκθέσεις ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1829 καὶ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1830, αἵτινες ἐξετίμησαν τὰ δικαιώματα ἀπὸ γενικωτάτης ἐπόψεως καὶ ἤκιστα ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ κατὰ τροπίδας ἀναλογίᾳ. Ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ τότε ἀκόμη, δηλαδὴ τόσον πλησίον τῆς χορηγίας τῶν θυσιῶν, ἡ μεγαλειτέρα ἀβεβαιότης, διὰ τὴν ἔλλειψιν τακτικῶν ἀποδείξεων, διὰ τὰς καταστροφὰς τοῦ πολέμου εἰς πρόσωπα, πλοῖα καὶ ἔγγραφα, ἐν αἷς προπορεύεται ἡ γνωστὴ πανωλεθρία τῶν Ψαρρῶν.

Τὰ πράγματα ἔμενον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅτε συνεκροτήθη ἡ Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἣτις διὰ τοῦ 5ου ψηφίσματός της ἀνεγνώρισε ἐκ νέου τὰ δικαιώματα τῶν ναυτικῶν νήσων καὶ ἐπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ χρέος νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ταχύτερον τὰ ὑπὸ τῶν προλαβουσῶν Ἐθνοσυνελεύσεων σχετικῶς διατεταγμένα, διορίζουσα ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἰσάγουσα, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ θέματος τῶν ἀποζημιώσεων, νόμον ὀριστικῆς τακτοποιήσεως αὐτῶν.

Ἐδέησε νὰ παρέλθωσιν ἐννέα σχεδὸν ἔτη μέχρις οὗ τὸ 1853 ἐξεδόθη ὁ ΣΙΓ' νόμος, ὅστις ἔθεσε τὰς ἐξῆς βάσεις: Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1853 θέλει χορηγεῖσθαι ἐνιαυσίως εἰς τὰς Ναυτικὰς νήσους Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρρῶν 200 χιλ. δρ. κατ' ἐλάχιστον ὄρον, ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα χρηματικὰς θυσίας των, ἐκπιπτομένης τῆς ἀνωτέρω ποσότητος ἀπὸ τοῦ ὀριστικῶς καταλογισθησομένου ταῖς νήσοις ταύταις χρέους τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν. Ἡ διδομένη νῦν ποσότης θὰ προσδιορίζηται ἐνιαυσίως ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ οὗ περ συναγεται ὅτι, ἐπειδὴ δὲν δύναται οὗτος νὰ ἐλαττώσῃ τὰ κεκτημένα δικαιώματα ἐπὶ τῶν 200 χιλ. δρ., ἀφίναται ἡ θύρα εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἵνα λαμβάνουσα

ὕπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ὠρίσθη, ὡς ἀνωτέρω ἐξεπέθη, κατ' ἐλάχιστον ἔρον, νὰ ἀναβῆ τοῦτον καθ' ἕσον ἤθελε κατόπιν ἐγκρίνει. Ἐν γένει τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ διανομὴ εἰς τοὺς δικαιούχους ὠρίσθη μηνιαία καὶ ἀνάλογος πρὸς τὰ κεφάλαια ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λογαριασμῶν τῶν θεωρηθέντων ὑπὸ τῆς ἐπι Κυβερνήτου συστηθείσης ἐπιτροπῆς. Τὸ εἰς ἕκαστον δικαιούχον ἀνήκον ποσὸν μεταβαίνει μετὰ τὴν ἀποβίωσιν του εἰς τοὺς κληρονόμους του. Τοιοῦτοτρόπως ἐξεδόθη μετ' ὀλίγον τὸ διάταγμα τῆς 17 Δεκεμβρίου 1853, κανονίσαν ὡς ἐξῆς τὴν διανομὴν τῶν ἐν λόγῳ 200 χιλ. μεταξὺ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς δικαιούχων.

Β') Χορηγήματα Ὑδρας.—Κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς, οἵτινες ἐπαρουσιάσθησαν ὑπὸ τῆς κοινότητος εἰς τὴν ἐπι Κυβερνήτου ἐπιτροπὴν, τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν Ὑδραϊκῶν ἀπαιτήσεων ἀναβαίνει εἰς 21,225,100 γρόσια, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκπιπτομένων 8,107,489, ἅτινα εἶχον πληρωθῆ εἰς τὴν κοινότητα ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις (7,739,989) καὶ ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην (367,500), μένουσι 13,117,610 γρόσια, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς βᾶσις τῆς ἐνιαυσίου χορηγίας. Τοιοῦτοτρόπως προέβη εἰδικώτερον ὃ ἐν τῇ διατάγματι ὑποθετικὸς προσδιορισμὸς τῶν Ὑδραϊκῶν ἀπαιτήσεων, αἵτινες διαίρονται εἰς ἀποζημιώσεις ἰδιωτῶν καὶ εἰς ἀποζημιώσεις τῆς κοινότητος· ὡς πρὸς τὰς πρώτας δι' ἐκστρατείας μὲν κλπ. γρόσια 3,976,356 (πρὸς 70 λεπτὰ τὸ γρόσιον), δι' ἀποδείξεις δὲ τοῦ ταμείου 2,446,699 (πρὸς 70 λεπτὰ τὸ γρ.), διὰ χρῆσιν δὲ τῶν πλοίων 1,768,048 (πρὸς 40 λεπ. τὸ γρ.), τὸ ὅλον εἰς ἀποζημιώσεις ἰδιωτῶν 8,191,104 γρόσ. ἤτοι 5,203,358 δραχμᾶς, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἐνιαύσιον ἐπιχορήγημα 63,942 δρ. Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἀποζημιώσεις τῆς κοινότητος, συλλήβδην 4,926,506 γρόσια, ἤτοι 3,448,554 δραχμαί, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἐνιαύσιον χορήγημα 42,376 δρ. Τὸ ὅλον Ὑδραϊκὸν χορήγημα 106,317 δρ.

Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ ἀρχικὴ ἐκκαθάρισις, μεταγενέστερα δὲ μέτρα περιώρισαν τὸ χορήγημα τοῦτο εἰς τὸν στογγυλὸν ἀριθ-

μὸν 100 χιλ. δρ., καταβιάσαντα τὴν μερίδα τῆς κοινότητος εἰς δρ. 1,152 ἐπὶ κεφαλαίου 115,224 δρ. καὶ ἀναβιάσαντα τὴν τῶν ἰδιωτῶν εἰς 98,848 δρ. ἐπὶ κεφαλαίου 9,884,776 δρ. Ἡ μὲν ἀρχικὴ ἐκκαθάρισις εἶχεν ὑπ' ὄψιν 86 πλοῖα, ἡ δὲ μεταγενέστερα ἀνεβιάσθη εἰς 177· τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι μετὰ τῶν πλοίων τούτων 120 ἔφερον τὸ ὄνομα Ἀρῆς, ἐνῶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκκαθάρισιν εἰς μόνον τοιοῦτος ἀνεφέρετο. Πόθεν ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων προτίμησις αὕτη, ἐνδιαφέρει ἴσως μᾶλλον τὴν κοινότητα. Ἐν τούτοις ἐν τῇ πρώτῃ ἀπογραφῇ ἀνευρίσκονται καὶ 4 Θεμιστοκλεῖς, 3 Ἀθηναῖ, 2 Ἀριστείδαι κλπ· τὸ ὅλον σχεδὸν ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ ὀνόματα, σύνδεσμος αἰώνιος τῶν γραμμάτων καὶ τῶν δπλων.

Β') Χορηγήματα Σπετσῶν.—Κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς παρουσιασθέντας ὑπὸ τῆς κοινότητος εἰς τὴν ἐπι Κυβερνήτου ἐπιτροπὴν τὸ ὅλικόν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Σπετσῶν ἀναβιάζεται εἰς 10,423,854 γρόσια, ἐξ ὧν ἐκπιπτομένων 4,452,942 γρ., ἅτινα εἶχον πληρωθῆ εἰς τὴν κοινότητα ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις (4,227,942 γρ.) καὶ ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην (225,000 γρ.), μένουσι 5,970,912 γρ., ἵνα λογισθῶσιν ὡς κεφάλαιον τοῦ ἐνιαυσίου χορηγήματος. Ἐπὶ τοῦ ὑποθετικοῦ τούτου προσδιορισμοῦ ἐγένετο διαίρεσις τῶν ἀποζημιώσεων εἰς ἰδιωτικὰς καὶ κοινοτικὰς· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων δι' ἐκστρατείας κλπ. ὑπελογίσθησαν 7,523,266 γρ. (πρὸς 70 λεπτὰ ἕκαστον), δι' ἀποδείξεις τοῦ ταμείου 430,494 γρ. (πρὸς 70 λεπ. ἕκαστον), διὰ χρῆσιν τῶν πλοίων 1,195,916 γρ. (πρὸς 40 λεπτὰ ἕκαστον), τὸ ὅλον εἰς ἰδιωτικὰς ἀποζημιώσεις (μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τῶν ὡς προερέθη προκαταβληθέντων) 5,517,954 γρ. ἔτη 3,503,793 δραχμᾶς, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὠρίσθη ἐνιαύσιον χορήγημα 43,055 δρ. ἐπὶ δὲ τῶν κοινοτικῶν ἀποζημιώσεων, συλλήβδην ὑπελογίσθησαν αὗται εἰς 317,070 δρ., ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὠρίσθη ἐνιαύσιον χορήγημα 3,896 δρ. Τὸ ὅλον Σπετσιοτικὸν χορήγημα ἐκ 46,952 δρ.

Ἡ ἀρχικὴ αὕτη διανομὴ ἐτροποποιήθη κατόπιν, ἀναβιάσθη εἰς 55,700 δρ. χωρὶς νὰ μνημονεύηται πλέον μερὶς κοι-

νότητος, ἥτις ὡς φαίνεται ἀπερροφήθη ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν. Καὶ ἐν Σπέτσαις παρετηρήθη, ὅπως καὶ ἐν Ὑδρα, τάσις πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποζημιωτέων πλοίων, καὶ τοι κατὰ πολὺ μικροτέρα· τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ 53 πλοίων ἀνέβησαν ταῦτα εἰς 64. Ἄξιοπεριέργον εἶναι, ὅτι οὐδεὶς Ἄρης ὑπάρχει ἐν τῷ ὀνοματολογίῳ τοῦ Σπετσιωτικοῦ ναυτικοῦ, ἐνῶ τὸ ὄνομα Περσεφόνη ἀπαντᾶται δεκαοκτάκις· σημειωτέον ὁμῶς, ὅτι συμβαίνει τοῦτο ἐν τῇ νέᾳ τακτοποιήσει, διότι ἡ ἀρχικὴ ἀρκεῖται εἰς μίαν μόνην Περσεφόνην· ὥστε φαίνεται ὅτι τὰ ἐν τῷ Ἄδῃ βασιλεία αὐτῆς δὲν εἶναι τόσον ἀμνήμονα ὡς κοινῶς ὑποτίθεται.

Γ') Χορήγημα Φαρρῶν.—Κατὰ τοὺς ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κυβερνήτου προσαχθέντας λ/σμοὺς τῆς κοινότητος, αἱ ἀπαιτήσεις τῶν Φαρρῶν ἀνέρχονται εἰς 8,166,786 γρόσια, ἐξ ὧν ἐκπίπτονται 2,331,565, πληρωθέντα ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων (2,174,065) καὶ ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου (157,500)· μένουσιν οὕτω 5,835,220 γρ. τὰ ὅποια διανέμονται ὡς ἐξῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων δι' ἐκστρατείας 2,893,277 γρ. (πρὸς 70 λεπτά ἕκαστον), δι' ἀποδείξεις τοῦ ταμείου 1,213,329 γρ. ἐξ ὧν πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς νήσου 539,428 καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν 673,901 (πρὸς 70 λεπ. τὸ γρ.), διὰ χρήσιν πλοίων 939,620 γρ. (πρὸς 40 λεπ. ἕκαστον), τὸ ὅλον εἰς ἰδιωτικὰς ἀποζημιώσεις 5,046,226 γρ. ἤτοι 3,250,472 δραχμαί, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὠρίσθη ἐνιαύσιον χορήγημα 39,942 δρ. Αἱ δὲ κοινοτικαὶ ἀποζημιώσεις ὑπελογίσθησαν συλλήβδην εἰς 552,295 δρ., ἀπέναντι τῶν ὁποίων τὸ ἐνιαύσιον χορήγημα ὠρίσθη εἰς 6,787 δρ. Ἐὖ ὅλον τοῦ Φαρριανοῦ χορηγήματος 46,727 δρ.

Ἡ ἀρχικὴ αὕτη διανομὴ τοῦ χορηγήματος ἐτροποποιήθη κατόπιν, ἐλαττωθέντος τοῦ ποσοῦ εἰς 44,300 δρ. καὶ περιορισθείσης τῆς μερίδος τῶν μὲν ἰδιωτῶν εἰς 41,911 δρ., τῆς δὲ κοινότητος εἰς 2,389. Ἀπὸ 72 πλοίων, τὰ ὅποια εἶχε ὑπ' ὄψιν ὁ πρῶτος ὑπολογισμὸς, ἀνέβησαν ταῦτα εἰς 80· σχετικῶς παρατηρεῖται ἡ μικροτέρα τοῦ εἴδους τούτου τάσις παρὰ τοῖς Φαρριανοῖς. Ἄξιοπαρατήρητον ὅτι τὰ κυριεύοντα ὀνόματα ἐν τοῖς πλοίοις τῶν Φαρρῶν εἶναι μᾶλλον χερσαῖα· τοιοῦτοτρόπως ὁ Μιλτιάδης καὶ ὁ Σωκράτης ἀπαντῶνται τεσσαρακοντάκις, ὁ Λεωνίδας ἐπτάκις, μόλις δὲ πεντάκις ὁ Θεμιστοκλῆς.